

Letnik XXVIII – št. 6, junij 2021

Glasilo občine Trzin

odsev

Zanimiva pobuda občanom

Posvojite rastišče in prevzemite skrb za odstranjevanje invazivk

Bogatejši za voziček Oldi

Občina prisluhnila željam nepokretnih varovancev in njihovih svojcev

Futsal klub Trzin

V prihajajoči sezoni napovedujejo uvrstitev med prvih šest

Portret meseca

Rok Benda, avtor novega trzinskega spominskega obeležja

Kmetijska zadruga Domžale

**Bio vitalkur Naturen,
SUBSTRAL, 500 ml**

Pršilo za dvig odpornosti pred škodljivci ali boleznimi.

4,40 €/kos

**Tekoče gnojilo za cvetoče balkonske
rastline, ASEF, 2l**

Posebna sestava izboljšuje rast ter pospešuje tvorbo novih listov in cvetov. Redna uporaba gnojila zagotavlja bujno in dolgotrajno cvetenje.

**rokavice
GRATIS**

**Vabljeni v naše prodajalne
z BOGATO PONUDBO repromaterialov
in pripomočkov za kmetovalce in vrtičkarje**

**Insekticid Flora Kenyatox
Verde Plus, PLANTELLA, 750 ml**

Naravni insekticid iz naravnega piretrina za zatiranje listnih uš, rastlinjakovega ščitkarja in gosenic metuljev na okrasnih rastlinah. Pripravljen je za takojšnjo uporabo.

10,90 €/kos

**Sredstvo za zatiranje polžev,
COMPO BIO, 500 g ali 1000 g**

Sredstvo za zmanjševanje populacije polžev lazarjev in slinarjev na prostem in v zaščitnih prostorih.

500 g **4,97 €/kos**

1000 g **8,40 €/kos**

**• v Jaršah
pri Domžalah
• v Dolu pri Ljubljani
• v Lukovici
• v Ljubljani
na Ježici**

Insekticid proti osam in čebelam, EFFECT, 750 ml

Posebna formula povzroči takojšnjo uničenje in deluje podaljšano. Proti osam pršite v gnezdo z razdalje 3-4 m, proti osam 5 sekund in proti sršenom 10 sekund.

3,90 €/kos

Pomično strgalo z ročajem, MUTA
Odličen pripomoček za okopavanje, rahljanje
zemlje in odstranjevanje plevela.

17,50 €/kos

**NOVO
V PONUDBI
ORGANSKA GNOJILA
ZA ZDRAV
IN RODOVITEN VRT**

**BOGATA IZBIRA
STEKLOVINE IN
POKROVOV ZA
VLAGANJE.**

Kmetijsko vrtni center JARŠE, Industrijska cesta 15, 1235 Radomlje, tel.: 01 72 26 446
Kmetijsko vrtni center DOL, Dol pri Ljubljani 1, 1262 Dol pri Ljubljani, tel.: 01 56 39 350
Kmetijska trgovina LUKOVICA, Vevrov trg 1, 1225 Lukovica, tel.: 01 72 36 650
Kmetijska trgovina JEŽICA, Ježica 16, 1000 Ljubljana, tel.: 01 56 14 800

PON - PET: 7:00 - 19:00, SOBOTA: 7:00 - 13:00
PON - PET: 7:00 - 19:00, SOBOTA: 7:00 - 13:00
PON - PET: 8:00 - 17:00, SOBOTA: 7:00 - 12:00
PON - PET: 7:00 - 15:00, SOBOTA: 7:00 - 13:00

Ponudba velja v vseh trgovinah KZ Domžale od 16. 06. do 13. 07. 2021 oz. do razprodaje zalog.
Nekatere fotografije so simbolične. Ne izključujemo možnosti napak v tisku. Vse pravice pridržane.

www.kzdomzale.si

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Z donacijo vozička Oldi, ki ga je Občina Trzin podarila trzinski enoti Doma počitka, bo tudi nepokretnim varovancem omogočen sprehod po svežem zraku v družbi svojcev. (Foto: Tanja Bricelj)

Glavna in odgovorna urednica:

Tanja Bricelj, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Majda Šilar

Redni avtorji prispevkov: Nina Rems, Nataša Pavšek, Brigita Ložar, Žana Babnik, Katja Rebolj, Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Saša Hudnik, Valentin Orešek, Maja Brozovič, Miha Šimnovec, Anže Kosmač, Zoja Anžur, Tjaša Toni Skubic

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Nina Rems, Tjaša Jankovič in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

Specom d. o. o.

Oglasno trženje:

Podjetja, ki poslujejo v občini Trzin in okolici ter želijo objaviti tiskani oglas na naših straneh, se za trženje oglasnega prostora obrnite na Bojana Rauha, bojan.rauh@specom.si, ali pokličite 040 202 384.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Gradivo za naslednjo številko oddajte najpozneje do nedelje, **5. septembra 2021**. Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva: **trzin.odsev@gmail.com**.

Odsev izdaja Občina Trzin.

Uredništvo Odseva: Mengeška cesta 22,
1236 Trzin

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43, 01/ 564 45 44, 01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00
Sreda: 8.00–13.00 in 14.00–18.00
Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Kdo sem?

Junjska številka Odseva je tako lepo napolnjena z drobnimi novičkami o dogajanju v občini Trzin, da se zdi, kot da je covid-19 pomladansko prebujanje spremenil v poletno prebujanje. Med dogodki omenimo koncert Trzinka poje, spet so dejavnejši člani Društva upokojencev Žerjavčki Trzin, kulinarčno srečanje na dvorišču Jefačnikove domačije so pripravili člani študijskih krožkov, veterani folklorniki pa že kar zdaj vabijo nove člane, ki bi se jim želeli pridružiti jeseni. Na osrednjih straneh predstavljamo arhitekta in umetnika Roka Bendo, avtorja novega spominskega obeležja ob 30. obletnici samostojne države Slovenije, ki bo v kratkem obogatilo Trzin. Dve strani namenjamo tudi Futsal klubu Trzin, saj ta dinamična dvoranska nogometna disciplina navdušuje vse več mladih Trzinčev (in njihovih staršev).

Ljudje se radi poistovetimo z gibanji, klubi in društvi, v katerih lahko uresničujemo svoje interesne dejavnosti. Svojo lastno identiteto prepletamo z identiteto kraja, v katerem živimo, in vrednotami, v katere verjamemo. Vsak od nas na neki način išče svoje plemo, svojo razširjeno družino, ki ji želi pripadati. V njej želimo biti sprejeti in cenjeni, želimo biti razumljeni in slišani, predvsem pa želimo prispevati svoj košček k skupnemu uspehu. Tako se čutimo izpolnjene in naše delo dobi smisel. Pa ne samo to: kadar je naš prispevek cenjen, se potrudimo delati najbolje, kar lahko, in tako skupnost spet pridobi še nekoliko več.

Na teh temeljih delujemo pravzaprav povsod: na mikro- in makroravni, v družini, društvu, podjetju in ne nazadnje tudi v občini in državi. Tudi zato bi si v teh dneh, ko praznujemo 30. obletnico samostojne države, morali reči: Sem Trzinec, Trzinka, sem Slovenec, Slovenka! Pa si lahko to rečemo s ponosom?

Vsem bralcem in bralkam Odseva čestitam ob dnevu državnosti!

Tanja Bricelj,
glavna in odgovorna urednica

P. S.: S tokratnim uvodnikom se izteka tudi moj dvoletni mandat urednice. Iskrena hvala vsem, ki ste soustvarjali tiskani Odsev in Trzinski Odsev na Facebooku, predvsem pa hvala vsem vam, ki Odsev radi vzamete v roke.

Foto: Živa Torj

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00–11.00
Sreda: 9.00–11.00

Skrbništvo rastišč invazivnih tujerodnih rastlinskih vrst

»Posvoji rastišče ITV-rastlin«

Občina Trzin se je že zgodaj zavedla groženj, ki jih prinašajo invazivne tujerodne vrste (ITV) za okolje in zmanjševanje biotske raznovrstnosti, zato je v sodelovanju z Zavodom RS za varstvo narave (ZRSVN) leta 2012 nastal prvi načrt odstranjevanja ITV-rastlin.

Od leta 2017 pa enkrat letno organizira prostovoljne akcije odstranjevanja skupaj z lokalnimi društvi pod strokovnim vodstvom ZRSVN, trenutno v okviru dveh naravovarstvenih projektov, v projektu LAS »Zgodbe mokrišč« v okolici Frnihtovega bajerja ter v kohezijskem projektu »Mala barja – Marja« na mokriščih v Mlakah. Na teh rastiščih smo invazivke uspešno izčrpali s prostovoljnimi projektnimi akcijami PD Onger in Slovenskega Geocaching kluba. Lokacije bomo enkrat na leto še naprej spremljali.

Zaradi podnebnih sprememb, naravnih ujm in novih posegov v prostor se tudi v Trzinu pojavljajo nova rastišča in nove vrste, predvsem navadna barvilnica na gozdnih območjih z naravovarstvenim statusom. Problematična je tudi širitev japonskega dresnika, zlate rozge in žlezave nedotike. Iz tega razloga je bila konec prejšnjega leta pripravljena posodobitev načrta odstranjevanja invazivk, v katerem so določeni ukrepi in navodila za odstranjevanje na naravovarstveno pomembnih območjih. Lokacije območij se sproti grafično osvežujejo v prostorskem informacijskem sistemu občine.

Ker sta za preprečevanje širitve območij ključno pravočasno in sprotno odstranjevanje ter redno spremljanje območij, okoljsko ozaveščene občane vabimo, da se odločijo za sodelovanje v akciji »Posvoji rastišče ITV rastlin«. Posameznike bomo poučili o ravnanju z rastlinami in spremljali njihovo delo. Prostovoljci bodo povabljeni, da nekajkrat na leto sami ali v sodelovanju z družinskimi člani, sorodniki, prijatelji ali na sprehodu s psom obiščejo posvojeno rastišče in odstranijo ITV-rastline ter mimogrede pripomorejo k ohranjanju naše narave. Za večino vrst zadostuje tri- do štirikrat letno odstranjevanje, pri japonskem dresniku pa mora biti teh ponovitev več, tako da eno rastišče lahko posvoji tudi več prostovoljcev ali skupin.

K akciji »Posvoji rastišče ITV rastlin« so poleg posameznikov, upokojencev in družin vabljeni vsa društva, Osnovna šola Trzin, vrtca Žabica in Palčica, gasilci, lastniki gozdnih in kmetijskih zemljišč, Zavod RS za varstvo narave, Zavod za gozdove Slovenije in Občina Trzin.

Akcije se bodo izvajale od poletja do jeseni na rastiščih, ki so razvidna na preglednem zemljevidu. Lastnike zemljišč prosimo za razumevanje. Za vse informacije smo vam

Zlata rozga
(Foto: Andreja Slameršek)

Cvet navadne barvilnice
(Foto: Marija Stare)

Žlezava nedotika
(Foto: Andreja Slameršek)

Plod navadne barvilnice
(Foto: Maja Brozovič)

na voljo na spodnjih telefonskih številkah. K akciji »Posvoji rastišče ITV-rastlin« so poleg aktivnih posameznikov, upokojencev in družin, vabljeni vsa društva, Osnovna šola Trzin, vrtca Žabica ter Palčica, gasilci, lastniki gozdnih in kmetijskih zemljišč, Zavod RS za varstvo narave, Zavod za gozdove Slovenije in Občina Trzin.

Z organiziranimi občinskimi prostovoljnimi akcijami, ki bodo potekale še naprej, bomo skrbeli za obsežnejša in trdovratnejša nahanjaljšča invazivnih tujerodnih vrst.

Tudi tisti, ki se ne boste odločili za posvojitve rastišča, ste lepo vabljeni, da se na spletni strani poučite o invazivnih tujerodnih rastlinskih vrstah in po svojih močeh skrbite za svoje domače okolje: <http://www.trzin.si/sl/content/obcina/akciji-ski-nacrt-itv.html>

Za več informacij in izbiro rastišča pokličite Ano Movrin (051 684 068) ali Majo Brozovič (041 529 421). Vabljeni, da svoje dosežke objavite na Instagramu s ključnikom

#posvojilTV. Deluj lokalno – razmišljaj globalno! Veselimo se vašega odziva, sodelovanja in druženja v naravi.

Za več informacij in izbiro rastišča pokličite Ano Movrin (051 684 068) ali Majo Brozovič (041 529 421).

Vabljeni, da svoje dosežke objavite na Instagramu s ključnikom **#posvojilTV. Deluj lokalno – misli globalno!**

Maja Brozovič,
lokalna naravovarstvenica,
in Ana Movrin, Občina Trzin

Pregledni zemljevid rastišč s povezavo do spletni strani občine, kjer so na voljo zloženke štirih najbolj problematičnih ITV-vrst z metodami njihovega odstranjevanja ter druge ažurne informacije.

Muzej na prostem

Ob sprehodu po Jemčevi cesti sprehajalec opazi nedaleč na ozeleneli parceli postavljen kozolec, ki pa ni čisto običajen, je namreč stari toplar. Poleg velikega zaloga obnove je v projektu dodano še staro kmečko orodje, ki je zaradi let uporabe zahtevalo korenito obnovo.

Občina Trzin se je pridružila razpisu projektov LAS in se prijavila na razpis »Muzej na prostem«. Na razpisu je bila uspešna, kar je pomenilo, da smo zavijali rokave in začeli ustvarjati našo novo pridobitev – muzej na prostem.

Občina Trzin je k sodelovanju povabila tudi Turistično društvo Kanja Trzin, ki od svoje ustanovitve 9. aprila 1999 skrbi za varstvo narave in okolja, zaščito in ohranitev dediščine, šeg in običajev ter zbiranje muzejskega gradiva.

V prihodnosti pa imamo v okviru projekta LAS za naše obiskovalce pripravljene delavnice, kjer se bodo lahko naučili rokodelskih del vse od sejanja do žetja žita, vezenja, plesov, pesmi ... Vsega pa vam ne bomo še razkrili, ker vas bomo raje povabili na druženje v živo z nami v muzeju na prostem.

Dela z ureditvijo okolice potekajo po načrtu in komaj čakamo, da bomo muzej lahko pokazali obiskovalcem.

Turistično društvo Kanja Trzin

Turistično društvo Kanja Trzin
v sodelovanju z
Občino Trzin

VABI
na odprtje

MUZEJA NA PROSTEM,
ki bo v ponedeljek, 21. junija 2021, ob 16.30
na Jemčevi cesti 37a v Trzinu.

Projekt se izvaja v okviru
projekta LAS za mesto in vas.

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in
Evropska unija iz evropskega kmetijskega sklada
za razvoj podeželja.

Vabilo

Vabljeni na slovesnost ob 30-letnici samostojnosti Slovenije, ki bo v nedeljo, **27. junija 2021, ob 18.45 na mostu čez Pšato v Občini Trzin**. Ob zaznamovanju 30. obletnice bitke v Trzinu bomo slovesno odkrili spominsko obeležje Edvardu Peperku, padlemu v vojni za Slovenijo. V kulturnem programu bodo sodelovali policijski orkester, Alenka Gotar, Zoran Potočan in drugi kulturni poustvarjalci.

Slavnostni govornik bo predsednik vlade Republike Slovenije Janez Janša.

Občina Trzin

Na podlagi 41. člena Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 26/07 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 6/18 – odl. US, 52/20) izdaja Okrajna volilna komisija 11. volilnega okraja 4. volilne enote

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ

za izvedbo glasovanja na zakonodajnem referendumu o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o vodah – ZV-1G v 11. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bo v nedeljo, 11. julija 2021.

VOLIŠČE 4.11.14 – OSNOVNA ŠOLA TRZIN I, Mengeška cesta 7b, Trzin: Habatova ulica, Jemčeva cesta, Kmetičeva ulica, Ljubljanska cesta št.: 1, 1a, 2, 3, 3a, 4, 4a, 5a, 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10a, 11, 12, 12a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 13, 13a, 13b, 13c, 13d, 13e, 13f, 13g, 14 in 15b, Mengeška cesta in Za hribom 2a, 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10, 10a, 11, 11a, 11b, 11c, 12, 12a, 12b, 13, 14, 14a, 15, 16, 17, 20, 20a, 22, 26, 28, 30, 32, 34 in 36.

VOLIŠČE 4.11.15 – OSNOVNA ŠOLA TRZIN II, Mengeška cesta 7b, Trzin: Cankarjeva ulica, Kidričeva ulica 5, Košakova ulica 1 in 2, Ljubljanska cesta 15, 15c, 16, 16a, 16b, 16c, 18, 18a, 20 in 24, Lobodova ulica, Mlakarjeva ulica vsa, razen 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Na jasi, Onger, Partizanska ulica, Ploščad dr. Tineta Zajca, Prešernova ulica, Reboljeva ulica, Ulica Kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica pod gozdom, Ulica Rašiške čete vsa razen 1, 2, 5 in 5a, Vegova ulica, Za hribom 1, 1a, 2, 3, 4, 4a in 5 in Župančičeva ulica.

VOLIŠČE 4.11.16 – OSNOVNA ŠOLA TRZIN III, Mengeška cesta 7b, Trzin: Bergantova ulica, Blatnica, Borovec, Brezovce, Brodišče, Dobrave, Gmajna, Hrastovec, Kidričeva ulica vsa razen št. 5, Kratka pot, Ljubljanska cesta 15a, 17, 19, 19a, 19b, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 28a, 29, 33, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 51a, 52a in 55, Mlakarjeva ulica 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Motnica, Pernetova ulica, Peske, Planjava, Prevale, Špruha, Trdinova ulica, Ulica bratov Kotar, Ulica Rašiške čete 1, 2, in 5a in Zorkova ulica.

Vsa volišča na območju okraja so dostopna invalidom.

Številka: 042-12/2021-2

Datum: 3. junij 2021

REPUBLIKA SLOVENIJA, OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA 11. VOLILNEGA OKRAJA 4. VOLILNE ENOTE

PREDSEDNICA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
Anita Janjoš, univ. dipl. prav.

IZSEK IZ SKLEPA, KI SE NANAŠA NA VOLIŠČA V OBČINI TRZIN

Trzinka je recitirala, igrala in pela

Kultura tudi v teh nepredvidljivih časih še kako živi in se razvija, tako kot prireditev Trzinka poje, ki je letos v okviru Tedna ljubiteljske kulture potekala že četrtrič. Revija, ki je nosila naslov Trzinka recitira, igra in poje, je spet poskrbela za bogat program. Pevci so se tokrat družili z recitatorji, instrumentalisti, plesalci in literati. Prireditev v organizaciji Kulturnega društva Ivan Hribar Trzin je dokazala, da smo Trzinke in Trzinci komaj čakali, da kultura spet stopi na oder in med ljudi – tja, kamor spada.

Letošnja prireditev, ki jo je vodil že prekaljeni maček trzinskih dogodkov Franci Peternel, je bila posvečena štirim temam: petju, materinskemu dnevu, trzinskim literatom in 30. obletnici rojstva naše Slovenije. Kot je povedal častni govornik Tone Peršak, revija tako ni slavila le petja, ampak vse, kar smo morali v času ukrepov proti epidemiji novega koronavirusa vsaj delno opustiti. Obenem je poudaril pomen branja, ki nam tudi ob samotnih večerih omogoča druženje s knjižnimi junaki in avtorjem, druženje posebnega pomena. To druženje nam daje večščino, da se ustvarjalno in z več razumevanja družimo v resničnem življenju, saj z zgodbami pridobimo sposobnost empatije in postajamo strpnější do drugače mislečih.

Vsi nastopajoči so poskrbeli, da je pela tudi vsa dvorana.

Trzinka poje

Že začetek prireditve je nakazal, da obiskovalci ne bomo ostali ravnodušni. Člani Orkestra harmonikašev Glasbene šole Tomaža Pustotnika so ubrano raztegnili mehove in z Avsenikovima Na Golici in Na Roblek med občinstvom izzvali glasno spremljavo s ploskanjem. Po glasbenem uvodu so sledile besede častnega govornika, ki se je med drugim zahvalil članom kulturnega društva za ves trud, s katerim so po dolgem času omogočili kulturno prireditev v naši občini. Nato so ušesa pobožale članice ženske vokalne skupine Čivke, prvi sveženj pa je sklenila mlada pevka Eva Lisjak. Že uvodni del prireditve je potrdil, kar je v vabilu zapisala Štefka Prelc, pobudnica marsikaterih kulturnih poslastic v našem kraju in glavni motor Trzinke poje: »Glasba vzbudi pozitivna čustva, nas poživi in izboljša razpoloženje.«

Ženski pevski zbor Trzinke in Mina Mušič Suljič ter drugi nastopajoči so ogreli srca mam.

Materinski dan

Drugi sveženj je bil posvečen vsem mamam. Poleg Ženskega pevskega zbora Trzinke, ki ni pozabil niti na mame, ki so na svet prinesle druge mame – na babice, so program popestrili mladi nadarjeni glasbeniki iz Osnovne šole Trzin pod mentorskim vodstvom Barbare Karba ter recitali mladih in mladih po srcu. Ustvarjalni Elizaveta Klochkova in Vita Vinko sta na ukulele in kraguljčke zaigrali in zapeli najlepše verze za dan žena, pri čemer je bila melodija na dano besedilo in spremljava z instrumenti njuno avtorsko delo. *Hvala ti, mama*

v izvedbi Jelice Savič, Mama iz ust Izze Gubenšek, Pavčkova Mama je ena sama v izvedbi Ree Lippai Senekovič in *Ena je enako tri*, kot jo je zrecitirala Mina Mušič Suljič, so napolnile srca mam in vseh preostalih v dvorani. Za izjemen zaključek drugega svežnja pa je s svojim glasom poskrbela Taja Jamnik, ki je zapela pesem Eve Boto *Ko najdeš sebe*.

Foto: Štefka Prelc

Trzinski literati

V občini pa nimamo le izvrstnih glasbenikov, ampak tudi nadarjene literate. To med drugim dokazujeta Milan Kuferšin in Nežka Andrejaš, člana Kulturnega društva Ivan Hribar Trzin. Kot je povedal gospod Kuferšin, nekdo ima pisateljsko žilico oziroma iskrico, drugi ne. In če posameznik zna to iskrico negovati, jo hraniti, iz nje lahko pride plamen, ki gori in zaneti pravi ustvarjalni ogenj. Ta plamen oba literata negujeta, kar sta nam dokazala z odlomki iz svojih del. Njunemu literarnemu ustvarjanju je piko na i dodal še Mešani pevski zbor Ivan Hribar, ki je na tokratni reviji uspešno prestal svoj odrski krst.

Letošnje prireditve, ki je potekala pod pokroviteljstvom Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, poslovne enote v Domžalah, ne bi bilo brez zagnane in uigrane ekipe: Štefke Prelc, ki si je zamislila celoten koncept prireditve ter skupaj z nastopajočimi pripravila scenarij, njenih desnih rok – Mirjane Seljak, Majde Mušič in Mete Selan – ter preostalih članic in članov.

30 let samostojne Slovenije

Za konec v trzinskem kulturnem društvu niso pozabili niti na rojstni dan naše domovine. Jože Kosmač nas je kot predstavnik generacije, ki je pomagala pri rojstvu Slovenije, s pesmijo *Tebi domovina* vrnil 30 let v preteklost in marsikomu segel do srca: »Tudi jaz sem bil takrat in tisti dan poleg, tudi jaz sem s ponosom takrat ZA obkrožil, tudi jaz sem, čeprav čisto malo, pomagal, da sem dete Slovenijo v jasli položil ...« Matija Šmuc, čigar besedilo je zaradi njegove odsotnosti v imenu mlajše generacije prebrala Aleksandra Kmetič, prva dama Kulturno umetniškega društva Franc Kotar Trzin, pa je domovini namenil predvsem besede hvaležnosti in nas spomnil na to, kaj vse lepega nam Slovenija ponuja. Kakor se ob takšnem prazniku spodobi, na odru niso manjkale niti narodne noše. V gorenjski noši sta Matic Jeraj in Blaž

Klopčič iz Glasbene šole Lartko poskrbela za novo dozo navdihujoče slovenske narodno-zabavne glasbe, medtem ko so veterani Folklorne skupine Trzinka poskrbeli za ples in presenečenje; obiskovalcem so namreč v čast 30 let samostojne Slovenije poklonili prav toliko gojenjskih nageljnov s trakom v barvah slovenske zastave.

Kultura nas dviga

Po udarnem začetku so harmonikaši udarno tudi končali. Z zimzelenima Veseli Ribničan in Čebelar so poskrbeli, da je pela vsa dvorana. Res je, kar v svoji pesmi pravi Nežka Andrejaš: »Ko žalosten si in čisto na tleh, objem te bo dvignil in boš spet pri močeh.« Pri tem lahko objem brez težav zamenjamo s kulturo. To je dokazala tudi letošnja revija Trzinka recitira, igra in poje.

Besedilo in foto: Tjaša Toni Skubic

(Foto: DJD)

Ob 30. rojstnem dnevu države Slovenije

Življenje v naši državi me je naučilo mnogo lekcij, nekatere izmed njih so bile krute resnice neizogibne resničnosti, večina pa jih je bila zame na srečo samo opomnik, kako hvaležen sem lahko, da uživam v resničnosti, ki se mi vsak dan dogaja. Moje življenje je polno sreče, vendar na žalost ni za vse tako. In prav je, da se zavedam svoje privilegiraniosti in sem hvaležen zanjo.

Hvaležen sem za javni zdravstveni sistem, ki mi je že nekaj mesecev po rojstvu rešil življenje pred pljučnico in še vedno rešuje moje zdravje, ne da bi gledal na mojo denarnico. Hvaležen sem, da na območju Republike Slovenije ne divja vojna. Hvaležen sem, da je vojna že tako oddaljena od naše zavesti, da se je imela priložnost izkriviti na to, kakšne barve in simbole so naši predniki nosili med vojno. Ne pravim, da je to izkrivljeno mišljenje koristno, vendar je odlični kazalnik, kako daleč je naša zavest od resničnega vojnega stanja in kako malo ljudi se res zaveda in čuti z osebami v brezupnosti vojne.

Hvaležen sem, da lahko ponoči hodim sam po temni ulici brez pretiranega strahu. Hvaležen sem, da sem odrasčal v družini, ki me je spodbujala, vzgajala, utrjevala, hranila, branila, učila in pustila, da delam svoje napake. A zavedati se moramo, da tudi v Sloveniji to ni pravilo, ampak srečna izjema. Hvaležen sem, da lahko izražam svojo pravico do svobodnega govora, da lahko sodelujem, pa čeprav na nenehno podhranjenem področju kulture.

Hvaležen sem, da imam nešteto prijateljev in mnogo najboljših prijateljev, za katere vem, da jim moja sreča pomeni veliko. Hvaležen sem, da imajo

ženske pravico izbirati, kaj se zgodi z njihovim telesom, in niso prisiljene, da nezaželene nosečnosti rešujejo na črnem trgu, v rokah nekoga, ki splav opravlja ilegalno in po možnosti brez zdravniške licence.

Hvaležen sem, da lahko prosto izbiram svojo ljubezen, da lahko raziščem samega sebe kot družbeno in spolno bitje in res uresničim želje svojega telesa in duha. Hvaležen sem, da niti med največjimi trenji v zadnjem letu policija ni do konca izrabila svojega monopola nad nasiljem in začela zatirati prebivalcev do te mere, da bi se pokazala potreba po revoluciji. Hvaležen sem, da se lahko kot ateist prosto gibam po tej državi in izražam svoje mnenje, mnenje, ki bi me v mnogih državah stalo glave.

Hvaležen sem, da v svojem življenju nisem občutil resne lakote. Hvaležen sem, da lahko iz vsake vodovodne pipe potešim žejo s pitno vodo, za katero mi ni treba obubožati ali jo plačati s krvjo. Hvaležen sem za naravo, ki jo mnogi hočejo uničiti in izkoristiti, ampak v Sloveniji še vedno ostaja in upam, da bo obstala tudi za naše zanamce.

Hvaležen pa sem tudi za vse vas, ki berete te moje besede in pustite, da se vas dotaknejo. Bodite hvaležni za vse, kar imate. Naša resničnost je resničnost privilegiranih in naša odgovornost je, da čim več čutečim bitjem odpremo vrata in jih povabimo v svojo privilegiranoost. Zavedajmo se, da naša dejanja gradijo prihodnost vseh nas, zato vas naprošam, bodite razlog za hvaležnost.

Matija Šmuc

Vabilo na ples ob harmoniki

Epidemija covid-19 se kar predolgo vleče in nas pušča v negotovosti, saj ne vemo, kako bi ravnali, da ne bi bili preveč izpostavljeni, po drugi strani pa smo močno prikrajšani za druženje. Tudi folklorni skupini Trzinka veterani bolezen ni prizanašala. Po res dolgem premo-ru smo se v sredo, 5. junija, srečali v prenovljeni dvorani Kulturnega doma z namenom, da se poslovimo od nesezone in se pogovorimo, kako naprej. Med drugim smo določili nov termin za folklorne vaje, ki bo ob četrtnih, od 18. do 20. ure v dvorani kulturnega doma. Folklorne vaje bomo začeli septembra.

V Trzinu imamo zelo širok krog različnih dejavnosti in veliko prijetnih in vitalnih občanov, zato vabimo predvsem člane Žerjavčkov, da se pridružijo folklorni veteranski skupini Trzinka. Sodelovanje in povezanost med društvi sta nujna za še lepše rezultate in prijetnejše sobivanje. Vsak na svojem področju smo zelo ustvarjalni, a med seboj premalo povezani. Prav tako vabimo Trzinčane, Trzince in okoličane, ki si želijo prijetnega druženja ob glasbi harmonike, naj si v naši družbi popestrijo četrtnke večere. Pridružite se! Informacije na tel. št. 041 885 339.

Fotografija je iz naše zakladnice arhiva, ki ga čudovito ustvarja, hrani in oblikuje naša zvesta Zinka Kosmač. Hvala, Zinka.

Majda Mušič

Foto: Zinka Kosmač

Izruvali so jih za več kot 300 kilogramov

Planinsko društvo Onger je v četrtek, 3. junija, izvedlo sedmo akcijo odstranjevanja invazivnih tujerodnih kopenskih rastlinskih vrst v okolici Frnihtovega bajerja v Trzinu. Pridružile so se nam tudi tri trzinske tabornice iz Roda skalnih taborov in dva udeleženci iz sosednjega Dragomlja. Akcija je s štirinajstimi udeleženci potekala pod strokovnim vodstvom zunanje sodelavke Občine Trzin kot zadnja, sedma projektna akcija v triletnem obdobju odstranjevanja invazivk.

Ugotavljamo, da smo v tem času na manjšem rastišču v gozdu precej razredčili japonski dresnik, zato že poganjata trava in druga avtohtona podrast. Prav tako smo s puljenjem skoraj izčrpali zlato rozgo, saj na travniku prevladujejo avtohtone travniške rastline, vendar je še potrebno spremljanje.

Bujno se je razrasla žlezava nedotika, ki je v prejšnjih akcijah nismo uspeli v celoti odstraniti, ker je že zacvetela in bi jo s tem samo razširjali. Vrsta je tako rekoč spodrinila druge travniške rastline in zasedla celotno površino. To rastišče bo treba še spremljati. Odstranjene rastline smo ročno pulili in jih odlagali v polivinilaste vreče (14 vreč, več kot 300 kg). Poskrbeli smo, da na počiščenem zemljišču niso ostali odstranjeni deli rastlin, saj se japonski dresnik razmnožuje vegetativno. Odstranjene rastline smo v skladu z navodili Zavoda RS za varstvo narave stresli v rjave zabojnike na ekoloških otokih v Kidričevi ulici, presežek odstranjenih rastlin pa smo odpeljali na deponijo Dob. Tudi v skladu z informacijami podjetja Prodrik, ki skrbi za ravnanje odpadkov za Trzin, biološke odpadke odpeljejo na industrijsko kompostiranje, kjer temperature dosega več kot 55°C, zato lahko prevzamejo tudi takšne odpadke. To pomeni, da te odpadke lahko oddamo v Center za ravnanje z odpadki Dob oziroma v rjave zabojnike – če bi se kdo od bralcev sam lotil odstranjevanja. Ker so ITV-vrste (japonski dresnik, zlata rozga, žlezava nedotika, topinambur, navadna barvilnica, enolet-

na suholetnica, robinija, amorfa, ambrozija in podobno) prisotne v širši okolici bajerja, je Občina Trzin pridobila posodobljen načrt odstranitve najbolj razraščanih in problematičnih ITV-vrst na naravovarstveno pomembnih območjih. V načrtu je predlagana rešitev oziroma akcija »Posvoji rastišče ITV«, o kateri tudi pišemo v tokratnem Odsevu. Z razdelitvijo rastišč bi tako različni deležniki (društva, družine, ZRSVN, Zavod za gozdove Slovenije, lastniki gozdov in kmetijskih zemljišč in drugi) skrbeli za odstranitev invazivk. Na teh območjih odstranjevanje štirikrat na leto zadošča za večino vrst, le pri japonskem dresniku mora biti teh ponovitev več, kar pa se lahko uredi tudi tako, da eno rastišče posvoji več prostovoljcev. Skratka, za uspeh bo potrebno dobro načrtovanje!

Maja Brozovič, foto: Tjaša Jankovič

Kamen na kamen ... mozaik

Sredi starega Trzina, le nekaj hiš pred Jefačnikovo domačijo, je nekoliko skrit za pergolo tale mozaik. Na pročelju več kot sto let stare hiše ga je pred nekaj leti z vztrajnostjo in domiselnostjo izdelala Majda Mušič. »Ko sva z možem potovala na izlete po Sloveniji in nekaj tudi po svetu, sem od vsepovsod prinašala kakšne kamne. Nazadnje se je teh kamnov nabralo za nekaj veder. Čeprav nisem točno vedela, od kod je kateri, so mi ti kamni vseeno veliko pomenili in se od njih nisem želela ločiti. Iskala sem način, kako bi jih lahko primerno uporabila, in pomislila sem, da bi lahko izdelala mozaik na pročelju stare hiše,« je povedala Majda.

Da bi preverila, kako se zamisel obnese v praksi, in da bi izmojstrila tudi svoje znanje izdelave, se je najprej lotila manjšega dela pročelja, kjer je izdelala motiv s cvetovi. Za kontrastne cvetne liste je kamne nabirala z vnuki v Dupljah. Uporabila je lepilo za keramične

ploščice, potem pa delala postopoma po nekaj kvadratnih decimetров naenkrat. »Ker gre za dokaj veliko težo, je treba pred nadaljevanjem počakati, da lepilo prime, sicer lahko slika spolzi navzdol,« pojasnjuje Majda Mušič. Ker je bila poskusna slika všeč vsem članom družine in ker je prikimal tudi mož, se je lotila še preostanka pročelja. Upodobljena slika prikazuje družinsko drevo z začetnicami imen njiju z možem, vseh otrok, snah in zetov ter vnukov in vnukinj. Ko se boste sprehajali po Starem Trzinu pa le pokukajte s ceste in se prepričajte, kako umetelno je Majda zložila kamenčke v prelepo sliko. (tb, foto: Tanja Bricelj)

KMETIJSKA ZADRUGA
METLIKA

Iščemo prevoznike, samostojne podjetnike za razvoz pijače in hrane gostincem na območju Ljubljane z okolico.

Če vas to delo zanima, nam pišite na naslov:
uros.krafogel@kz-metlika.si ali nas pokličite na
tel. št. 041 861 796.

Kmetijska zadruga Metlika z.o.o., Cesta XV. brigade 2, 8330 Metlika

Razveseljeval bo trzinske starostnike

»Ko nam je Slavko Verbovšek posodil Oldija, je ta voziček zelo hitro prevzel srca stanovalcev doma, njihovih svojcev in zaposlenih. Željo, da bi ga dobili za stalno, smo predali županu in Občini Trzin in z današnjim dnem je voziček Oldi tudi uradno naš,« je povedala Lidija Krivec Fugger, direktorica Doma počitka Mengeš, ko je 20. maja v parku ob trzinski enoti doma tudi formalno naznanila pomembno pridobitev doma. Voziček v vrednosti 6.100 evrov je domu podarila Občina Trzin.

»Marsikaj ste že dali v življenje skozi in upam, da je za nami tudi to covidno obdobje, ko niste imeli stikov s svojci. Zdaj boste s pomočjo Oldija lahko šli z njimi tudi na kak daljši sprehod. Naj vam dobro služi,« pa je varovancem zaželel župan Peter Ložar. Slavko Verbovšek, idejni oče vozička Oldi, je poudaril, kako blagodejno je za onemogle, če so lahko zunaj, saj jim »sončni žarki dajejo novo energijo in novo moč za življenje.« Kot nalašč je bil tudi dan, ko je trzinski dom počitka prevzel novi voziček, sončen in prijetno toplel.

Najbolj ganljivo je spregovorila Vlasta Bernard, hčerka 92-letne oskrbovanke Ružica Butina, ki je njuno izkušnjo z Oldijem opisala z besedami: »Ko sem prvič po dolgih mesecih

lahko peljala svojo mamo ven, na sonce, se mi je zdelo, kot da se mi je odprlo nebo. Prišli sva ven, pred dom, in mama si je želela samo to, da bi v miru, brez motenja uživala na sončku.

Bil je nepozaben dan!« je povedala Bernardova, ki je pohvalila tudi delo osebja trzinskega doma, ki »ima pri tem odločilno vlogo«. (tb)

Alojzija Zaletelj je sončne žarke in svež zrak ob Pšati občutila po dveh letih, odkar je priklenjena na posteljo in ni mogla več ven. Dogodek jo je ganil do solz. »Zelo veliko mi je pomenilo, ko me je sin peljal za Pšato,« je povedala Zaleteljeva ob pogledu na fotografijo Oldija, ki jo ima zataknjeno ob postelji. »Zdaj boste lahko z nami zunaj tudi na kakšnem pikniku,« pa je dodala Katarina Pezdirc, socialna delavka v Domu. (Foto: Tanja Bricelj)

V imenu oskrbovancev je spregovorila stanovalka doma Boža Smagur (levo) in se zahvalila občini, da ima posluš za svoje občane in da bodo poslej lahko v primeru, če obležijo, vseeno odšli ven, na sprehod s svojci. Na sliki ob njej so (od leve proti desni) inovator Oldija, naš sokrajan Slavko Verbovšek, direktorica doma Lidija Krivec Fugger in župan Peter Ložar in. (Foto: Tanja Bricelj)

Konec maja je izšla Habatova avtobiografija

Silvo Habat je zadnji četrtek v maju pred Centrom Ivana Hribarja pripravil predstavitev knjige Zlata čelada, v kateri je orisal svojo motociklistično pot. Kljub slabim vremenskim obetom se je ob 18. uri na ploščadi zbrala množica njegovih prijateljev in ljubiteljev motociklizma, odgnala jih ni niti nevihta, ki se je ravno takrat razbesnela nad našim krajem. Napolnili so velik šotor, ki ga je prireditelj postavil na ploščad, in ko se je nalive nekoliko umiril, se je predstavitev lahko začela, vodil jo je Silvov prijatelj Oto Fartek. Prireditelj je uradno odprl župan Peter Ložar, v nadaljevanju pa se je zvrstilo več govorcev, med njimi generalni sekretar AMZS-ja Jure Kostanjšek ter Samo Gustinčič, novinar Mitja Gustinčič in fotograf Veljko Jukič, ki so tako ali drugače spremljali Silvove tekme. Spoznali smo tudi nekdanjega Silvovega mehanika Francija Žabnikarja, ki je bil v letih od 1986 do 1988 njegov stalni spremljevalec na skoraj vsaki dirki. Nekaj spominov na svoje dirkaško obdobje pa je z obiskovalci delil tudi Silvo Habat. Nekdanji hitrostni dirkač se je razveselil vseh, ki se je odzvali njegovemu vabilu na predstavitev knjige. Žalosti ga le, da je bilo med njimi le nekaj občanov Trzina (njegovih sosedov). Ob tem je izrazil hvaležnost vsem, ki so kakor koli pomagali pri nastajanju knjige. »Za podporo pri izdaji knjige se zahvaljujem tudi

podjetjem Akrapovič, AguafilSLO (nekdanji Julon), svojemu zvestemu spremljevalcu podjetju FE-GO, Mizarstvu Hribernik, AMZS, KLP in Hotenjka.« Habat je imel po koncu uradnega dela predstavitev svoje avtobiografije

veliko dela s podpisovanjem prodanih knjig. Svoj izvod knjige še vedno lahko naročite na spletnih straneh <https://slikopleskarstvo-habat.si/knjiga-zlata-celada>.

Vidno ganjenemu Habatu so se zasvetile oči ob pogledu na presenečenje, ki so mu ga pripravili Gregor Gorec in Franc Žabnikar iz podjetja FE-GO in prijatelji. Ob koncu predstavitve so namreč pripeljali dirkaško hondo 500, ki je istega letnika kakor tista, s katero je zadnji dve sezoni dirkal med najhitrejšimi dirkači sveta.

Tanja Jankovič

Zlata čelada

Spominjam se nastopov Silva Habata v kraljevem razredu športnega motociklizma. V 80. letih sem ga še kot osnovnošolec zelo zavzeto spremljal z očetom in bratom. Prepričan sem, da nihče od tedanjih nastopajočih v moto GP ne bi zapisal takšne neverjetne zgodbe. Preprost pleskar je s trmo in iznajdljivostjo uresničil svojo željo in prišel do točk v najprestižnejšem razredu športnega motociklizma – to je nekaj izjemnega! Glede na to, da je gledanost moto GP v Sloveniji še vedno dokaj velika, bi si uspehi Silva Habata zaslužili več pozornosti, še posebno med mladimi.

Besedilo in foto: Peter Hudnik

Po poteh vojne za Slovenijo že 29. leto zapored

20. maja smo domžalski veterani v okviru praznovanj 30. obletnice vojne za Slovenijo izvedli pohod med štirimi lokacijami tajnih skladišč orožja in streliva v obdobju 1990–1991. Zbrali smo se pri Biotehniški fakulteti na Rodici. Tam nam je takratni skrbnik tega tajnega skladišča, dr. Franc Habe, opisal svoje spomine iz tistih časov. V skladišče je bila jeseni leta 1991 pripeljana večja količina minsko-eksplozivnih sredstev iz Kočevske Reke. Ker je bilo blago v kletnih prostorih, je takrat razširil govorice, da se je v kleti zaredila kolonija podgan, ki naj bi nevarno ogrožala vsakogar, ki bi se nepooblaščen podal tja. Sledil je premik v Prelog, kjer smo pri Karlu Anžinu, našem praporščaku, pri katerem je bilo tajno skladišče, izvedeli, kako vestno je skrbel, da je orožje, ko je bilo to potrebno, prešlo v roke njegovega soseda, žal že pokojnega Mirana Kralja, ki je bil poveljnik diverzantskega voda 55. ObmŠTO Domžale.

Glavni organizator MSNZ-ja v Domžalah Dominik Grmek je bil velik ljubitelj kinologije in nič nenavadnega ni, da je zaupal predsedniku Kinološkega društva Domžale Janezu Hribarju in ga poprosil za hrambo orožja v tistih prelomnih časih. Janez nam je s ponosom govoril o tem, kako je vse skupaj potekalo. Pohod pa smo sklenili pri gostilni Keber, kjer je za tajno skladišče skrbel pred leti umrli Stane Kovač. O skladišču, založenem z manj pomembno kramo, čisto zadaj v kleti nam je marsikaj povedal njegov sin Stanči, ki zdaj skupaj z mamo nadaljuje dolgoletno gostilniško tradicijo v Domžalah. Da še vedno kljub epidemiji obvladajo gostoljubnost, pa so nam nazorno prikazali s slastnim golažem, ki je celo prekašal tistega prvomajskega.

Spominsko obeležje pri gostilni Keber (Foto: arhiv Janeza Gregoriča)

Niti eno izmed tajnih skladišč ni bilo izdano, za kar gre velika zahvala organizatorjem MSNZ in vsem tistim, ki jim je bila zaupana hramba orožja. Naj se takšne stvari nikoli ne pozabijo – za to bomo veterani skrbeli, dokler bomo obstajali.

Janez Gregorič

Divje dobrote na študijskem krožku

Na dvorišču Jefačnikove domačije je bilo v četrtek, 3. junija, veselo in ustvarjalno. Običajno se v izbi srečujejo udeleženci študijskega krožka Etno – fletno in drugih krožkov, ki potekajo v okviru Akademije za dizajn in antropologijo Trzin, katere ustanoviteljica je Branka Urbanija. Tokrat pa so se kar na dvorišču v razširjeni sestavi zbrali člani študijskega krožka Ekologija v kuhinji in predstavili uporabo divjih rastlin za pripravo okusnih dobrot. Delavnico je vodila priznana mojstrica visoke kulinarike Debora von Kastelmur.

Pripravili so jedi iz divjih zeli kot dodatek k ribjim in drugim jedem, poskusili pa so tudi Deborino zmagovalno metino potičko. Prijetno in nepozabno druženje ob okusni hrani, zvokih harmonike in živem ognju se je raztegnilo v večerne ure. Debora von Kastelmur prihaja iz Goriških brd, kar dobrih 35 let pa je ustvarjala kulinariko na Kobariškem, kjer je vodila priznano gostilno Kotlar. Z dobrim delom so prihajale nagrade in uvrstitve med najboljše gostilne in najboljše kuharje/-ice v Sloveniji.

Študijski krožki bodo potekali tudi v prihodnje, v okviru študijskega krožka Etno – fletno udeleženci pripravljajo prispevek o dogajanju pred 30 leti, kako se domačini spominjajo dogajanja in osamosvojitvene vojne. Trzinci in okoličani ste toplo povabljeni, da delite svoje spomine, doživetja, morda kakšno zanimivo zgodbo ter prispevate k soustvarjanju publikacije spominov na ta za naš narod izjemni zgodovinski dogodek. Vabljeni tudi v krožek Izziv kot priložnost, ki je nastal kot odgovor na stiske, ki se rojevajo pri posameznikih in v družbi nasploh. Udeleženci se bodo seznanili z orodji, načini in tehnikami za samopomoč. Za vse, ki se zavedate pomena ohranjanja okolja, pa je v pripravi študijski krožek Prenovi staro, da postane novo, v okviru katerega boste s pomočjo mojstrov in rokodelcev prenovili svoj kos pohištva, dekorativnega predmeta, hišnega tekstila ali česa drugega, kar želite spet uporabljati. K sodelovanju ste povabljeni Trzinci in tudi okoliški prebivalci, oglasite se na e-naslov: info@buda-academy.org ali GSM 031/762 345.

Besedilo in foto: Branka Urbanija

Tisoč gibov v starem Trzinu

Poznate jih. Vsako jutro se dobijo že zarana in začnejo z vadbo Tisoč gibov po metodi dr. Grišina, ki je postala izjemno popularna v zadnjih letih po zaslugi dela Društva Šola zdravja. Zdaj je poleg skupine, ki že dalj časa vadi v Športno-rekreacijskem parku Mlake, redna srečanja spet začela tudi skupina v Starem Trzinu. Na dvorišču Jefačnikove domačije se dobijo vsak dan razen nedelje ob 7.30 in poleg tisoč gibov naredijo tudi vadbo pozdrav soncu. Glavna prednost vadbe je, da se izvaja na prostem in da si jo vsakdo lahko prilagodi glede na svoje sposobnosti, zato se jim lahko pridruži kdor koli. Novih članov bodo vedno veseli. (tb, foto: Majda Mušič)

»V vsakem človeku sta dve plati«

Prvič sem jo videla pred leti na odru trzinskega Kulturnega doma. V delu proslave je v izbranim jeziku govorila o Trzinu, veziljah, kulturi in ljubezni do svoje domovine. Še vedno, kadar koli stopi na oder z recitatorkami Društva upokojencev Žerjavčki, kjer tudi sodeluje, se v njenih nastopih začuti, kako rada ima lepo besedo. V rišeljeh izdelkih, ki v dolgih urah nastajajo pod njenimi rokami, pa se vidi, da je Ada Lovše Mušič tudi sicer ljubiteljica vsega lepega. A nič od tega ni bilo povod za ta pogovor. Razlog je bila zlata plaketa, ki jo je Ada Lovše Mušič prejela za 35 let predanega tajniškega dela v občinskem Združenju zveze borcev za vrednote narodnoosvobodilne borbe (ZZB NOB).

»Bila sem silno počaščena, ko mi je že lani predsednik pokrajinskega sveta ZZB NOB osrednjeslovenske regije Jože Kosmač sporočil, da bom nagradjena,« je povedala Ada Lovše Mušič, ki sprva ni vedela, da ima nagrada kar zlati lesk. »Niti za trenutek, ki sem ga namenila delu v združenju, mi ni žal,« je povedala in poudarila, da je članica ZZB že od leta 1962. Zaradi pandemije je najprej kazalo, da ji bodo plaketo le predali, a nazadnje so v začetku junija vendarle pripravili srečanje občinskega združenja in ji slovesno podelili priznanje. »Privržena sem vrednotam narodnoosvobodilne vojne. Rojena sem v Sneberjah pri Ljubljani in izhajam iz družine, ki so ji po vojni nacionalizirali domačo gostilno in ji jo vrnilo šele po 15 letih. Veste, v vsakem človeku sta dve plati – svetla in temna. Toda dokler prevladuje svetla, bodimo hvaležni za to! Človek, ki neguje svetlobo v sebi, ve, kaj je svoboda: da se lahko kadar koli zasmee, kogar koli objame, kakor koli obnaša, ker sicer tega ne bi mogel!« pove Ada Lovše Mušič. Med vrednotami NOB poudari tovarištvo in poudari, da ga dandanes zelo primanjkuje. »Tovarištva se ne da kupiti. Biti človek, žele ti pomagati ... to je nekaj, kar je preprosto v krvi,« pravi in se spomni, kako srčno so njeni družini priskočili na pomoč znanci in prijatelji, ko jih je doletel požar. »Nikoli ne bom pozabila, kako so prišli ljudje prosit, ali nam lahko pomagajo.«

Poleg dela v ZZB je Ada Lovše Mušič z vezanjem rišeljeh izdelkov preganjala osamljenost po smrti moža, s kolegicami recitatorkami pa so obiskovale domove za ostarele po vsej Sloveniji in »marsikdaj izvabile tudi kakšno solzo«. Pogosto so jih varovanci prosili, naj čim prej pridejo spat. »Ogromno mi pomeni, da lahko govorim slovensko. Zame so velikani ti, ki so med vojno ohranjali kulturo. Seveda, v prvi vrsti so to borci, a tudi kulturniki, ki so s kulturo dajali borcem moč, so opravili izjemno delo,« pravi Ada Lovše Mušič, ki je te vrednote prenesla tudi na obe hčeri, Jano in Mojco, in jima privzogila poštenje, ljubezen do slovenstva in tovarištvo. (tb, foto: Tanja Bricelj)

Ada Lovše Mušič, prejemanica zlate plakete pokrajinskega sveta ZZB za vrednote NOB osrednjeslovenske regije (foto: Zinka Kosmač).

Z vezanjem se je zamotila, da je lažje prebolela izgubo moža. V sekciji vezilj pri Turističnem društvu Kanja Trzin sodeluje že 14 let.

»Veste, v vsakem človeku sta dve plati: svetla in temna. Hvaležni smo lahko, dokler prevladuje svetla.«

Novice PGD Trzin

Veseli smo, da so se na pragu poletja končno začela sproščanja ukrepov. Trenutno še vedno veljajo nekatere omejitve. Več članov našega društva se je že cepilo, da zaščitijo sebe in svoje bližnje. Tako smo še korak bliže k vzpostavitvi normalnega življenja.

4. maja praznujemo praznik gasilskega zavetnika, sv. Florijana. Letos smo se maše lahko udeležili samo člani našega društva, in to ob upoštevanju ukrepov in priporočil NIJZ-ja.

Po daljšem obdobju smo se lahko na pokopališču poslovili od pokojnih. Tako smo se 21. maja v Mengšu poslovili od podporne članice Marije Štebe. Zaradi ukrepov ni bilo mogoče, da bi se v januarju poslovili od Lince Nemec in Antona Pojeta, Francke Orel v februarju in Dorce Bradač v aprilu. Vsem sorodnikom ob tem izrekam iskreno sožalje.

V maju smo pomagali dvema občanoma, ki sta ostala zunaj stanovanja. S tehničnim posegom smo odprli vrata in jima omogočili vstop v stanovanje.

V Gasilski zvezi Domžale so štirje člani našega društva začeli obiskovati tečaj za pripravnika. Večina njih je že kar nekaj let obiskovala gasilske vaje za mladino, se udeleževala raznih tekmovanj za mladino in dosegala lepe rezultate. V juniju so se tudi otroci začeli srečevati na gasilskih vajah. Z gasilskimi vajami za mladino bomo nadaljevali v septembru.

Gradnja novega doma lepo napreduje. Komaj čakamo, da se lahko preselimo v nove prostore, v katerih bomo lažje delovali. To se vidi tudi po sliki pred novim gasilskim domom, na kateri so skoraj vsi naši operativni člani skupaj z našimi pripravniki. Sliko bodo uporabili tudi za

Pred novim domom, foto: Andrej Nemec

Pred cerkvijo Florjanova nedelja, foto: Kosirnik Dušan

bilten Gasilske zveze Domžale, ki ga pripravimo vsakih deset let. Vsem občanom želim lepo in mirno poletje, pazite nase in na svoje bližnje!

Z gasilskim pozdravom Na pomoč! Dušan Kosirnik

Žerjavčki na izletu

Četrtek je rezerviran za izlete in 27. maja smo se člani Društva upokoencev Žerjavčki Trzin z avtobusom odpeljali do Tolminskih korit. Težko smo čakali ta dan, da smo lahko znova skupaj, čeprav z upoštevanjem priporočil NIJZ-ja.

Avtobus nas je peljal skozi Železnike na Petrovo Brdo, kjer smo se ustavili, popili kavo in pokramljali na svežem zraku. Zoran, ki izhaja iz Baške grape, je bil vir zanimivih informacij, od zgodovine krajev do življenja ljudi v teh krajih. Po prihodu do Zatolmina in vhoda proti koritom ter naprej do Dantejeve jame nas je prijazna blagajničarka ob nakupu vstopnic podučila, kako in kje je najlepše opraviti ogled tudi za tiste, ki težje hodijo. Zato se je del izletnikov odpravil proti Hudičevemu mostu, drugi pa po lepo urejeni poti do Zadlaščice in Tolminke. Oba potoka sta bila izdatno napolnjena z vodo, ki je hrumela skozi kanjona in polnila korita, da so bila še lepša kakor ob nižji gladini vode. Naš častni občan Janez Štebe je s svojimi 92 leti prehodil vso pot ob koritih in do Dantejeve jame, čeprav ta ni niti najmanj lahka. Po vrnitvi je dejal, da je pot z lahkoto prehodil, zato mu čestitamo in želimo, da bi z nami še velikokrat potoval.

V Zatolminu smo se ustavili pri kmetiji Kramar, kjer smo kupili tolminski sir in skuto. Nato smo se odpeljali do Soče v prijetno gostilno Maya Labrca na res okusno kosilo. Po kosilu smo si nekoliko pretegnili naše ude ob reki Soči in nato skozi Idrijo odpotovali domov. Celodnevno lepo vreme se je skisalo, ko smo skozi Črnuče prihajali proti Trzinu. Kmalu bomo spet potovali.

Besedilo in foto: Tomaž Pevc

Zakaj ste prejeli Bilten DU Žerjavčki?

Če ste se spraševali, zakaj ste v svoj nabiralnik prejeli bilten Društva upokoencev Žerjavčki Trzin, je tu odgovor: predvsem zato, da vam predstavimo, kakšne dejavnosti gojimo v našem društvu in kje lahko sodelujete. Lahko pa daste pobudo in organizirate še kakšno dejavnost, vse z namenom, da nam bo starejšim lepo. Mladi upokoenci, ki ste še vedno polni energije in ocenjujete, da še ne spadate v upokojsko društvo, bi lahko svoj elan in znanje izkoristili za pomoč že opešanim aktivistom našega društva in tako pripomogli k lepši in dostojnejši jeseni vseh nas starejših. Vsakega novega člana zelo lepo sprejmemo.

Društvo upokoencev Žerjavčki Trzin

Pokoronski pohodi Žerjavčkov

Torkovih juter se Žerjavčki veselijo, ker si jih zmeraj popestrijo. Eno prvih spomladanskih druženj smo namenili potovanju z vlakom v Kranj, kjer smo začeli naš pohod in se povzpeli po stopnicah do Stražišča, od tam pa na Šmarjetno goro (646 nm).

Imeli smo lep sončen dan in z vrha hriba je bil lep razgled. Tudi nazaj smo potovali z električnim vlakom do Ljubljane (kljub letom so se nekateri z njim peljali prvič) in z novim modrim lepocem do Trzina. Na vlaku smo imeli tudi srečanje z zdravstveno inšpekcijo in železničarsko kontrolo vozovnic.

Prvi torek v juniju že tradicionalno spoznavamo slovenske pokrajine in letošnjega smo namenili Loški dolini. S turistično vodnico Alenko Veber smo se dobili v Ložu in se odpeljali do vasi Sveta Ana, kjer smo pustili avtomobile. Po lepi gozdni poti smo prišli na Križno goro nad Ložem (857 nm). Na vrhu smo prisluhnili zgodbam o Cerkniškem jezeru, ki se ga skoraj v celoti vidi v dolini, nastanku romarske cerkve Svete Križa, samostojecem zvoniku brez kupole, Loškem in Babnem polju ... ob poti navzdol pa smo občudovali kapelice križevega pota. Raziskovanje smo nadaljevali v graščinskem kompleksu Snežnik, kjer

smo se na naravoslovni učni poti srečali z velikim slušalom, gozdnim kukalom, paviljonom živali ... Sprehodili smo se tudi skozi dvoredni hrastov, kostanjev, javorjev drevored in štiriredni lipov drevored. Veliko smo izvedeli o zgodovini gradu Snežnik in pripadajočih stavbah.

Vandranje smo nato nadaljevali čez Babno Polico do Babnega Polja. V slovenski Sibiriji (kot pogosto rečemo Babnemu Polju) smo si ogledali prostore Zavoda Rihtarjeva domačija in vodnica nam je orisala postopek postavljanja »ostrnic« (kope za seno). Pozno popoldne smo naše potepanje končali ob Bloškem jezeru.

Besedilo in foto: Milica Erčulj

Srečanje rezbarjev v Trzinu

Davnega leta 2001 je bila ustanovljena rezbarska delavnica, ki se je z leti razrasla. Skozi leta srečevanj so se ljudje menjavali, a nekateri smo zvesti še dandanes, ko praznujemo lepih 20 let obstoja. V tem času smo sodelovali na veliko predstavitev in razstavah, ki so potekale v Sloveniji, Italiji in Avstriji. Povsod smo bili lepo sprejeti predvsem zato, ker ljudje čutijo nekakšno povezanost z naravo in seveda lesom, ki v človeku budi spomine na mladost in preteklost.

Dolgoletni mentor Marjan Vodnik nam je približal spoštovanje in ljubezen do lesa in postopkov obdelave in izražanja v lesu. Rezbarji smo bili tudi preteklo leto ves čas dejavni. Nekateri so v svojem okolju ustvarjali, stike smo ohranjali samo z modernimi komunikacijskimi sredstvi, seveda pa smo vsi pogrešali neposreden stik in pogovor, včasih tudi izmenjavo mnenj in zamisli. Kaj je lepšega, kot da pokažeš prijateljem, kaj si v tem čudnem času ustvaril? Zelo veliko pa seveda pomeni tudi mnenje kolegov in kolegic, ki se dobro zavedajo, koliko truda je vložena v vsak najmanjši izdelek.

Hrepenenje po srečanju je zorelo že nekaj časa, in ko so se stvari toliko umirile, so predstavniki turističnega društva Kanja Trzin in mentor rezbarske skupine 28. maja pripravili srečanje v Trzinu pred Centrom Ivan Hribarja. Imeli smo srečo, da je bilo vreme lepo in smo imeli na voljo dovolj prostora za dovoljeno zbiranje (po mnenju naših izvoljenih predstavnikov).

Zbrane rezbarje in rezbarke so s pozdravnimi govori župana Petra Ložarja, predsednice turističnega društva Dunje Špendal in naše Jožice Valenčak sprejeli in tople pozdravili. Vsi so se strinjali, da je treba pregnati tega vruga ter spet začeti dobro uveljavljeno rezbarsko delavnico, ki naj spet poteka vsak torek od oktobra do konca aprila. Prijeten klepet prijateljev, ki že dolga leta sodelujemo na rezbarskih delavnicah, se je končal z željo, da se spet vidimo jeseni. V vmesnem času pa si bomo dali duška z novimi zamislimi, ki jih bomo vdihnili v različne kose in vrste lesa.

Franc Frenk Ložar

(Foto: Zinka Kosmač)

Vendarle občni zbor

27. maja smo se člani društva Jesenski cvet zbrali v Jamarskem domu na Gorjuši, veseli, da se po dolgem času srečamo v živo. Karantena je bila dolga, pogrešali smo srečanja.

Poročila o delovanju društva v letu 2020 so kot vedno pozitivna, načrti za leto 2021 razveseljivi. Upamo, da bosta zdravje in sreča napolnjena, da jih uresničimo. Voditelji so prejeli priznanja za dolgoletna vodenja skupin za samopomoč starih ljudi. Tudi voditelj skupine Naše vezi Trzin Ivan Trstenjak je že deset let voditelj. Čestitke Ivanu in da bi še naprej tako lepo skrbel za naše članice!

Junijsko srečanje Naših vezi

Četrtekovo srečanje v začetku junija je bilo posebno veselo in živahno. Po letu odsotnosti zaradi epidemije covid-19 sta bila na srečanju prisotna dr. Marta Bregar Rižnar in njen mož Marko Bregar. Marta je upokojena zdravnica, ki jo pozna veliko ljudi. Pred leti je imela v Mengšu zasebno ordinacijo, kjer je izdajala podaljšanje voznških dovoljenj. Imela je velik promet. K njej so prihajali razni bodoči vozniki, največ pa vozniki, stari okoli 80 let in starejši, saj je preverjala voznško sposobnost in vid. Strah starih ljudi, ali bodo dobili podaljšano voznško dovoljenje, je bil odpravljen. Pri Marti so dobili zaupanje in potrditev sposobnosti vožnje. Ko si star, še bolj potrebuješ avto za trgovino, obisk pokopališča, obisk zdravnika in drugo v okolici doma, kajti noge so vedno težje. Zdaj ko so jo nadomestili mlajši zdravniki, jo številni še vedno kličejo, ker jo zelo pogrešajo. Tudi skupina Naše vezi Trzin je pogrešala prisotnost Marte in njenega Marka. Voditelj Ivan se je zelo zavzel, da prideta, ker sta zelo družabna. Uživali smo v druženju.

Besedilo in foto: Jožica Trstenjak

Ivan Trstenjak je prejel priznanje za dolgoletno vodenje skupine.

Center aktivnosti Trzin

Center aktivnosti za starejše Trzin tudi v času epidemije ni miroval, so se pa dejavnosti že po enem tednu nove sezone, ki traja od začetka oktobra do konca maja, preselile na splet. Večini tečajnikov predavanja in vadba na daljavo sicer niso najbolj ustrezali in niso sodelovali. Tisti, ki so premagali začetne težave ob uporabi novih oblik učenja, pa so z rednimi obiski spletnih učilnic in spletne vadbe zavzeto vztrajali vse do konca.

Ker so se ob koncu sezone na srečo sprostili tudi strogi ukrepi, so se člani skupin lahko osebno srečali na tradicionalnih zaključnih druženjih. Tako so »Španci« kletali v Piceriji Olivija, »Angleži« v Motorinu, telovadke joge in pilatesa pa so se s svojo vaditeljico Bojano podale na pohod. Ob lepem sončnem vremenu smo se povzpeli najprej do Rašice in pri stolpu posneli skupno fotografijo. Sledila sta zasluženo kosilo v Dobenskem hramu ter živahen klepet ob dobri hrani in pijači. Podelili smo si misli o doživljanju preteklih mesecev in optimistične načrte za poletne dopuste. Ugotovili smo, da nas bo odneslo na različne kraje naše Zemlje. Vsi skupaj pa upamo, da bodo jeseni razmere

dopuščale izvajanje dejavnosti Centra aktivnosti Trzin v fizični obliki, saj želimo, da se spet vključijo tudi vsi tisti, ki jim »šola na daljavo« ne ustreza. Vsem članom Centra aktivnosti Trzin želimo prijetne in varne poletne dni.

Besedilo in foto: Katarina Pezdirc

Gradnja dobro napreduje

Upokojenci radi od daleč spremljamo dogajanje na gradbišču novega Doma zaščite in reševanja (DZIR). Lepo je videti, da zgradba že stoji v lepo urejeni okolici. Vsi si želimo videti tudi notranjost, vendar to lahko še malo počaka, saj ne smemo motiti obrtnikov, ki notranjost skrbno dograjujejo. Gradbeni odbor se tedensko sestaja z vodilnimi gradbiščarji, vse z namenom, da dela potekajo usklajeno in brez zapletov. Želimo si, da bi bil čim prej možen vstop in izvajanje naših aktivnosti.

Besedilo in foto: Zoran Rink

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Vrtičkarji v Logarski dolini

Najstarejši otroci iz skupin Veverice, Metulji in Sovice so se z vzgojiteljicami odpravili na tridnevni tabor v čudoviti Logarski dolini. Na taboru nam je bilo zelo všeč, nekateri pa bi še kakšen dan podaljšali naše bivanje. Preživeli smo zelo prijetne, poučne in nepozabne trenutke.

V družinskem penzionu Eko hiša Na razpotju nas je pričakala vodja penziona Andreja. Ob predstavitvi programa tabora nam je s škratom Storžkom povedala, kaj vse bomo delali v teh treh dneh. S pastirico Mico smo filcali – naredili izdelke iz filca (risali smo na volno), zvečer pa smo v seniku imeli plesno zabavo ob znanih otroških pesmih.

Naslednji dan smo se po zajtrku odpravili v Pravljini gozd. Glasno smo priklicali škrate Nejka, da nas je popeljal skozi gozd in nam pripovedoval o znanih Grimmovih in Andersenovih pravljicah, nekaj tudi o legendah iz solčavskih krajev. Pot skozi gozd nas je peljala mimo različnih lesenih hišic, znanih likov in objektov. Videli smo hišico Janka in Metke, srečali Petra Klepca, Zvezdico Zaspanko, Bicko – solčavsko ovco, tam so bili motivi iz Rdeče kapice, Volka in sedem kozličkov, Muce Copatarice in nekateri liki iz pripovedk iz domačih krajev. Z zanimanjem smo poslušali škrate Nejka in uživali v gozdu, na koncu pa poiskali skriti zaklad – puding z gozdnimi sadeži, ki smo ga našli prav v hišici Janka in Metke. Komaj smo čakali, da se z njim posladkamo. Popoldne smo z gozdnim pedagogom Markom šli na dolg sprehod. Med potjo nas je seznanil z listavci in iglavci, opazovali smo naravo, pozdravili in objeli vsak svoje drevo. Najbolj nas je navdušil mogočni slap Palenk, kjer smo se tudi skupaj fotografirali. Ker je bilo v teh dneh toliko dežja, smo lahko opazili še en slap – slap Sušica, ki nastane ob

takem deževju in je tudi višji od slapa Palenka. Kljub hladnemu vremenu smo vztrajali in celo doživeli močan naliv, ki nas je zmočil do kosti. Mokri smo prišli v penzion, kjer smo se preoblekli in posušili.

Zadnji dan nas je zeliščarka Mojca peljala skozi gozd in nam povedala veliko zanimivosti o zdravilnih rastlinah (kaj lahko naredimo s smrekovimi vršički, o brinu, bukvi) in gozdnih živalih (srn, vevericah in najhitrejši ptici na svetu, ki živi tudi pri nas, sokolu selcu), predvsem pa kako se moramo vesti v gozdu.

Besedilo in foto: Saša Dolar

Deveti razredi v Planici

Pet junijskih prijetno toplih in sončnih dni smo trzinski devetošolci preživeli v Planici. Po enourni vožnji in nastanitvi smo se odpravili na ogled letalnice bratov Gorišek. Uspešno smo se povzpeli nanjo in uživali v razgledu. Naslednji dan smo se razdelili v dve skupini. Ajevci smo se odpravili na ogled Zelencev, smaragdno zelenega talnega izvira Save Dolinke, kjer smo lahko občudovali naravo, bejevci pa so se s kolesi odpeljali v Kranjsko Goro k jezeru Jasna. Naslednji dan smo skupini zamenjali.

V četrtek smo odšli na pohod v Tamar. Po daljši hoji smo prišli do doma, ki stoji ob širokem zelenem travniku, s katerega smo imeli prelep razgled na okoliške vzpetine. Nekaj se nas je nato odpravilo k slapu Nadiža, tisti, ki niso imeli primerne obutve za tak vzpon, pa so odšli do Črne vode. Vračanje do Planice se nam ni zdelo več tako naporno.

Na dan odhoda smo imeli orientacijski tek. Ekipe so s sodelovanjem, znanjem in hitrostjo dosegle dobre rezultate, ko smo se vrnili, pa smo lahko preizkusili najrazličnejše cirkuške spretnosti, od žongliranja do vožnje na monokolesu. Skoraj vsak dan smo se v tamkajšnji telovadnici tudi pripravljali na valet. Takšno šolo v naravi bi z veseljem ponovila in vesela sem, da smo kljub trenutnemu položaju lahko odšli in preživeli pet čudovitih dni pod Poncami.

Besedilo in foto: Lara Pevec

Kmalu tudi pešpot za cerkvijo

Prenova prostora pred cerkvijo sv. Florijana vztrajno napreduje. Tokrat smo za vas posneli fotografijo iz smeri Jabelj proti cerkvi, kjer se najbolj vidi, kje bo potekala pešpot za cerkvijo. Pot, ki je na fotografiji, je bila znova vzpostavljena ob zadnji sečnji dreves, ko se je uporabljala za vleko lesa. Pešpot, ki bo ob ureditvi olepšana tudi z enorednim drevoredom, bo tako povezala cesto proti Jabljam in del, kjer se začnejo stopnice na Onger. **(tb, foto: Peter Hudnik)**

Arhitekt Rok Benda, snovalec spomenika Edvardu Peperku ob 30-letnici samostojne države Slovenije

Podoba moža, ki se odzove klicu domovine

Gregčev most v Trzinu je bil pred 30 leti prizorišče enega ključnih dogodkov v vojni za samostojno Slovenijo. 27. junija zvečer je na tem mestu potekal oborožen spopad med zaostanim delom oklepne enote JLA in pripadniki Teritorialne obrambe, v katerem je padel Edvard Peperko, ena prvih žrtev osamosvojitvene vojne. V spomin na te dogodke bo Občina Trzin natanko po treh desetletjih postavila na mostu jambor s slovensko zastavo, na bližnji zelenici pa bo umeščen spomenik Edvardu Peperku. Avtor obeh obeležij je arhitekt in umetnik Rok Benda iz Mengša, večkrat nagrajen z arhitekturnimi nagradami in zmagovalnimi rešitvami na številnih natečajih. Vprašali smo ga, kaj ga je vodilo pri snovanju spomenika in kaj želi z njim sporočiti vsakomur, ki bo šel tod mimo.

V nedeljo, 27. junija, bosta v okviru proslave ob 30. obletnici samostojne države odkrita tudi spomenik Edvardu Peperku in jambor z zastavo na Gregčevem mostu. Kaj vas je vodilo ob snovanju teh dveh obeležij in kako bosta videti?

Prostor ni nikoli prazen, v njem vedno nekaj že obstaja, vedno imamo opravka s kontekstom, ki ga moramo upoštevati. Novi obeležji tudi ne bosta prvi, ki zaznamujeta dogodka pred 30 leti. Na bližnji hiši Za hribom 1 je vgrajena granitna plošča, ki je posvečena akciji teritorialne obrambe proti jugoslovanski armadi 27. junija 1991. V spomin na te dogodke pa nas spominjajo tudi državni grbi na ograji obnovljenega mostu.

Zamisel o jamboru je nastala najprej, dokaj spontano in v klasični maniri predstavlja vertikalni poudarek v osi Ljubljanske ceste. Jambor s slovensko zastavo bo stal na mostu, ki je vselej igral pomembno vlogo v prostoru – povezuje dva bregova, omogoča najlažji prehod iz Ljubljane proti vzhodnemu delu Gorenjske ... Zato tudi ni naključje, da je ob napadu JLA barikada na tem mestu zaustavila prodirajočo armado. Jambor simbolizira nastanek nove države in veselje ob osamosvojitvi in zmagi nad agresorjem. Bolj zahtevno je bilo zasnovati spomenik Edvardu Peperku.

Jambor bo viden že na daleč, medtem ko bo spomenik Edvardu Peperku postavljen v bližini, ob pešpoti na levem bregu Pšate. Ustvarjali ste ga s prav posebnim sporočilom, kajne?

Drži. Želel sem si, da bi bili obe obeležji povezani, čeprav sta umeščeni nekoliko narazen na lokacijah, ki sta bili za vsako najbolj primerni. Kot pravite, bo jambor z zastavo viden že od daleč, spomenik Edvardu Peperku pa bo bolj intimen, saj sem želel, da se njegovo sporočilo posebej dotakne mimoidočih. Spomenik je zasnovan kot silhueta vojaka, ki salutira in s pogledom spremlja dvignjeno zastavo v daljavi. Silhueta simbolizira moža, ki se je odzval klicu domovine in pri tem izgubil živ-

ljenje. Spomenik Edvardu Peperku bo stal ob robu živahne pešpoti in nas bo opominjal, da bi bila na njegovem mestu lahko tudi jaz ali vi. Druge asociacije so prav tako sugestivne in jih bodo mimoidoči morda odkrili tudi sami. Negativ figure ponazarja izgubo, praznino in žalovanje za nekom, ki ga ni več med nami. V simbolnem smislu lahko na prazno mesto spoštljivo stopi tudi kdo od mimoidočih. Na dvojno naravo življenja, ki vselej najde svojo pot, samo pa je tako krhko, spominja materialnost silhuete, izrezane iz tanke plošče kortena, ki bo vzdolž poti jasno izrisovala obris moške figure, od strani pa je skoraj ne bo videti. Sporočilo dopolnjuje vgraviran verz iz Gradnikove pesmi De profundis: »Zdaj več nisem svetna stvar, nisem roža in ne kamen, sem le zate svetel plamen.« Poleg spomenika bo zelenela lipa ... in še bi lahko našteval.

Rok Benda je arhitekt in umetnik, s svojo petčlansko družino živi v Mengšu ter dobro pozna tudi Trzin z okolico. (Foto: Peter Škrlep)

Na svoji ustvarjalni poti ste ustvarili lepo število projektov, ki uspešno živijo s prostorom in ljudmi v njem. Poleg Ekonomske šole v Murski Soboti in mariborske tržnice so vaše delo prenovljene vežice, prizidek k vrtcu Gobica, pa župnijska domova v Mengšu in Vodica, če omenimo le tiste, ki so dobro poznane tudi večini Trzinčev. Kateri izmed projektov (ali nagrad) vam je še posebno blizu in kako ste pri pripravi projekta ob 30. obletnici bitke v Trzinu sodelovali z občino Trzin?

Težko bi izbral najljubši projekt, najbližje pa so mi zagotovo aktualni projekti. Morda sem najbolj ponosen na to, da pravzaprav ničesar ne obžalujem. Pri vsakem projektu se s sodelavci trudimo dati vse od sebe in skušamo narediti stvari tako, da postanejo eno z okolico in jih ljudje sprejmejo za svoje. Všeč mi je tudi, kadar naše stavbe dobijo imena. Trzinci ste našo hišo z občinskimi stanovanji na vogalu Habatove simpatično poimenovali Kredarica. Morda zato, ker nekoliko štrli izmed drugih hiš, ali pa tudi zato, ker je precej špičasta. Upam, da bo lepo zaživela tudi ulica Za hribom, ki se prav zdaj prenavlja in bo v končni podobi dobila tudi dvostranski drevored.

Bi dodali še kaj za konec?

Trzin in Trzinci ste mi zelo pri srcu in z vami rad sodelujem. O vseh stvareh se z vami lahko odkrito pogovarjamo. Opažam pa, da ste tudi

Tistega četrtega 27. junija 1991 pred 30 leti, je Trzin doživel eno najpomembnejših bitk za samostojno Slovenijo. Ob 18.45 je bil sprožen prvi strel v spopadu med zaostalim delom oklepne enote Jugoslovanske ljudske armade, ki je bila iz vrhniške vojašnice namenjena proti Letališču Brnik, in pripadniki teritorialne obrambe in slovenske milice. V Trzinu so za kolono zaostali trije oklepni transporterji in vozilo za zveze, proti večeru pa so se iz dveh helikopterjev JLA izkrcali pripadniki diverzantskega odreda, ki so prišli na pomoč oklepnikom. V približno 20 minut trajajočem spopadu s policijsko specialno enoto in teritorialno obrambo so padli štirje vojaki JLA in pripadnik teritorialne obrambe Edvard Peperko. Drugi vojaki JLA so se predali, vojaki diverzantskega odreda JLA pa so se umaknili proti Depali vasi in bili naslednji dan ujeti. (vir: Wikipedia)

med seboj tako odkriti, da včasih debate postanejo kar vroče. Ker imam precej izkušenj z delom v drugih koncih Slovenije, opažam, da so Trzinci sami do sebe precej kritični, morda

celo bolj, kot bi bilo potrebno. Vendar sta v Trzinu prisotni odprtost in pripravljenost za sodelovanje, v kar tudi sam trdno verjamem.

Tanja Brichelj

Lepa naša domovina

»Jaz bratje, pa vem za domovino in mi vsi jo slutimo. Kar so nam siloma vzeli, za kar so nas ogoljufali in opeharili, bomo dobili povrnjeno in poplačano s stoterimi obrestmi! Naša domovina je boj in prihodnost; ta domovina je vredna najžlahtnejše krvi in najboljšega življenja.«

(Ivan Cankar, iz črtice Lepa naša domovina)

»Pred tridesetimi leti smo si izborili svobodo, da lahko odločamo sami o sebi. Na Slovenskem smo postali sami svoji gospodarji. Sanje so postale resničnost. Svobodno in samostojno Slovenijo, ta dragoceni sad truda generacij Slovencev in Slovencev, smo končno dočakali. Pripadli sta nam čast in privilegij, da smo bili del tega svetega časa slovenskega naroda.

Draga Slovenija, ljuba naša domovina, vse najboljše ob tvojem in našem prazniku. Praznujmo ponosno in pokončno. Naj domovini v čast zaplapolajo slovenske zastave, doma in povsod po svetu, kjer bijejo slovenska srca. Ostanite zdravi in Bog živi Slovenijo.«

(iz poslanice predsednika Vlade Republike Slovenije in predsednika SDS Janeza Janše ob Dnevu državnosti)

Ponosno praznovanje Dneva državnosti!

OO SDS Trzin

1236, Trzinu s'm zvest!

Nogomet je najbolj priljubljeni šport na svetu. Po oceni spletnega portala Sportsshow ga spremlja skoraj polovica svetovnega prebivalstva. Si predstavljate? Vsak drugi Zemljan se zanima za ta šport, v katerem se vrti ogromno denarja. Ena manj znanih različic nogometa je futsal, dvoranska oblika malega nogometa, ki nam jo je predstavil trener in ustanovitelj Futsal kluba Trzin, Miran Bandur.

Dvoranski nogomet ali futsal, ki je trenutno najbolj razširjeni rekreativni šport na svetu, se je razvil pred 90 leti v Južni Ameriki iz potrebe po nenehnem igranju nogometa. Zaradi različnih vzrokov so namreč igranje velikega nogometa z zunanjih travnatih površin prestavili v pokrite dvorane. Pri postavljanju pravil so skušali ohraniti bistvene značilnosti zunanjega nogometa, dodali pa so mu nekaj prvin drugih dvoranskih športov, predvsem košarke in rokomet. Poimenovali so ga futsal, kar izhaja iz portugalskih in španskih besed za nogomet in dvorano (*futebol de salão* in *fútbol de salón*).

Temperamentni Brazilci so ga takoj vzeli za svojega. »Številne nogometne zvezde so se veččin preigravanja učile z igranjem futsala,« je povedal Bandur. Igra se je kmalu razširila v Evropo, nekoliko pozneje v Severno Ameriko, danes pa se igra na vseh kontinentih. Priljubljenost te hitre in dinamične igre se vsako leto povečuje, a kljub temu najbrž nikoli ne bo dosegla priljubljenosti klasičnega nogometa. Je edina različica nogometa, ki se poleg klasičnega igra pod okriljem Svetovne nogometne zveze FIFA in evropske UEFA. Nad urejanjem pravil in organizacijo tekmovanj poleg njih bdi tudi neodvisna Svetovna futsal zveza AMF. V Sloveniji se je zgodovina futsala uradno začela leta 1984, ko se je takrat še mali nogomet priključil Nogometni zvezi Slovenije (NZS). Danes pod njenim okriljem deluje približno 300 futsal klubov po Sloveniji, med katerimi je tudi Futsal klub Trzin.

Značilnosti futsala

Sprva zadržani Bandur se je razgovoril, ko je začel predstavljati igro. Futsal igrata dve ekipi petih igralcev, eden od njih je vratar. Poleg tega lahko za ekipo igra tudi do devet rezervnih igralcev, ki izvajajo neomejeno število letelih menjav. Igrajo z neodbojno žogo, ki je nekoliko težja in manjša od klasične nogometne. Igrišče je podobno rokometnemu, dolgo je od 25 do 42 metrov, široko od 16 do 25 metrov in omejeno z začrtano avt linijo. Igralna površina mora biti gladka in iz lesa ali umetne snovi. Gola sta velika 3 x 2 metra. Dinamična in hitra tekma traja dva polčasa po dvajset minut, med njima pa je do 15 minut odmora. V vsakem polčasu ima ekipa na voljo tudi eno minuto odmora. Za razliko od velikega nogometa se ura, ki meri igralni čas, ustavi ob vsaki prekinitvi. Prekrški se kaznujejo z direktnim, indirektnim prostim strelom ali kazenskim udarcem. Tudi pri futsalu se vsak prekršek v vratarjevem šestmeterskem polju ali igranje z roko kaznuje z

najstrožjo kaznijo – s strelom na gol s šestih metrov. Igralec, ki prejme rdeči karton, ne sme več igrati. V naslednjih dveh minutah oziroma do prejema gola igra njegova ekipa z igralcem manj, potem ga zamenja drug igralec. »Posebnost futsala je tudi v tem, da lahko vsaka ekipa v polčasu naredi le pet prekrškov. Vsak naslednji je kaznovan s prostim strelom z desetih metrov ali mesta, kjer je bil storjen prekršek,« je povedal sogovornik. V primeru izločilnih bojov, ki se končajo z neodločenim izidom, se igrajo dvakrat po pet minut dolgi podaljški. V primeru neodločenega izida pa sledi izvajanje šestmetrovk. Prepovedanih položajev ni, žogo pa za razliko od nogometa v igro pošljejo z nogo. Futsal je hitrejši od velikega nogometa in zato atraktivnejši. Ves čas je treba dejavno spremljati dogajanje na igrišču. »Pri futsalu so pomembni tehnika, občutek za prostor, hitro odzivanje, predvsem pa odgovornost,« je večkrat poudaril Bandur.

Zapisan nogometu

Pred petimi leti so v Trzinu na pobudo nekdanjega nogometaša Mirana Bandurja, ki z družino že 20 let živi v starem delu Trzina, ustanovili Futsal klub Trzin. Bandur, sicer Štajerec, je bil vedno igralec velikega nogometa. Kot kadet, mladinec in pozneje član je igral v prvi slovenski ligi za nogometni klub Kovinar iz Maribora. Njegovo nogometno kariero je pri dvajsetih letih grobo prekinila poškodba in pozneje še dve operaciji kolena. Ljubezen do brcanja žoge je ostala, zato je rekreativno igral nogomet in se sčasoma vse bolj usmerjal v mali nogomet. »Priznati moram, da me je popolnoma prevzel,« je povedal. »Če bi se danes lahko znova odločal, bi zagotovo raje igral futsal, ker je veliko bolj dinamičen in atraktiven. Pri igri je veliko več odvisno od vsakega posameznika igralca, kajti na igrišču so samo štirje igralci in vsaka najmanjša napaka je kaznovana. Pri tej igri ni nobenega počitka. Igralci so vedno stoddotno osredotočeni. Zelo hitro morajo razmišljati, se odzivati in tehnično obvladati žogo. Imeti morajo zelo dober pregled nad igro. Po drugi strani pa je futsal odlična osnova in najboljši trening za oblikovanje dobrega igralca velikega nogometa, kar nasprotno ne velja,« je prepričan. Eden od razlogov, da se je usmeril v trenerske vode, so bili tudi njegova sinova in njuni sovrstniki. Želel jih je spodbuditi in jim omogočiti, da bi s kombinacijo futsala in velikega nogometa izboljšali tehniko, igro enega na enega, igro dvojnih podaj, predvsem pa da bi osvojili igranje z obema nogama, v kar te futsal zaradi hitrosti igre prisili.

Futsal klub Trzin

Pri futsalu je velik poudarek na spretnosti in tehniki pri nadzorovanju žoge, pa tudi na ustvarjalnosti in improvizaciji. Počitka ni, zato je igra izredno dinamična. Igralci so ves čas v akciji in časa za odziv ni veliko. (Foto: arhiv kluba)

Trzinska ekipa futsal U19 je pod vodstvom trenerja Mirana Bandurja v sezoni 2020/21 prvič igrala v slovenski futsal ligi. V hudi konkurenci so odigrali 14 prvenstvenih tekem in se uvrstili na 11. mesto. »Igrali smo proti nasprotnikom, ki delujejo veliko dlje kot mi. Za njimi je ogromno treningov in tekem že od mlajših selekcij naprej. Letos pa je NZS zaradi covidne epidemije v kategoriji U19 dovolila igrati tudi starejšim igralcem, kar je nekatere ekipe še okrepilo, saj so zanje lahko igrali tudi nekateri člani,« pojasnjuje Miran. »Naši fantje so pokazali izvrstno igro in velik potencial za naslednje sezone. Treba je vedeti, da je bila to naša prva sezona, s katero smo pridobili veliko izkušenj, mnenj in informacij, ki jih bomo v prihodnje s pridom uporabili.« 1236, Trzinu s'm zvest!« je na pobudo kapetana ekipe Aljaža Valenčaka postal motivacijski slogan, s katerim ekipa na začetku polčasov in med odmori vstopi v igro. Kmalu so nastale tudi majice s tem sloganom za naše navijače in zveste podpornike, a zaradi covida letos žal niso smeli vstopiti v dvorane in nas spodbujati,« še dodaja Bandur.

V Trzinu manjka športna dvorana

Igranje v državni ligi med drugim zahteva, da je treba vsako drugo tekmo organizirati doma. V začetku sezone si nihče ni predstavljal, koliko organizacije, usklajevanja in ne nazadnje tudi sredstev bo ta podvig zahteval. »V Trzinu nimamo ustrezne športne dvorane, zato smo vse domače tekme igrali v najeti športni dvorani Baza na Presarski cesti v Ljubljani. Poleg tega je bilo treba na vseh domačih tekmah poskrbeti za podporno ekipo, kot so zdravstvena oseba, zapisnikar, časomerilec, varnostniki in drugi organizatorji, pri čemer so nam nekateri občani velikodušno pomagali in se jim ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo. Hvaležni smo tudi ekipama Pekosi in Šerifi (rekreativni članski ekipi futsala), ki sta nam omogočili nekaj skupnih treningov v njihovih terminih.« Vsi termini za najem šolske telovadnice so namreč že nekaj let polno zasedeni z različnimi rekreativnimi dejavnostmi. »To pomeni, da naša ekipa nima stalnega termina za treninge. Žal zaradi prezasedenosti šolske telovadnice, kot kaže, tudi za naslednjo sezono nismo najbolj optimistični. Trenirali bomo vsaj trikrat na teden in trenutno še iščemo najugodnejše rešitve za najem prostora. Lahko pa povem, da imamo za naslednjo sezono zelo dobro ekipo in pričakujemo uvrstitev med prvih šest,« napoveduje Bandur. Z zgraditvijo nove dvorane, ki jo občina Trzin načrtuje za leto 2022, jim bo lažje.

Delovanje kluba bodo okrepili s mlajšimi selekcijami, saj opažajo, da je med mladimi vedno več zanimanja za futsal. »Poleg tega lahko otroci do 15. leta starosti igrajo velik in mali nogomet. S kombinacijo obojega lahko samo še izboljšajo tehniko igre. To pomeni tudi izboljšanje kakovosti igralcev v klubih, ki delujejo v okolici Trzina.« V občinah, ki nas obkrožajo, vključno s prestolnico, je razvit samo veliki nogomet. »Trenutno sta najbližja futsalova kluba, ki tekmujeta na uradnih tekmovanjih pod okriljem NZS, Litija in Vrhnika. Zato je Trzin izvrstna lokacija, ki s pridobitvijo nove športne dvorane kaže velik potencial za razvoj futsala in posledično tudi večje prepoznavnosti obči-

ne,« poudarja Bandur. »Prihodnje leto je v Španiji mladinsko evropsko prvenstvo v futsalu, upam, da bo tam tudi Slovenija. Še bolj pa upam, da bo med udeleženci tudi kateri izmed igralcev našega kluba.« Načrtov jim ne manjka, zagona tudi ne, bodo pa veseli kakršne koli pomoči pri organizaciji in dokumentiranju tekmovanj. Pri njihovih prizadevanjih jih že zdaj podpirajo nekateri starši nadobudnih igralcev in seveda sponzorji: Europlakat d. o. o., PRTronic GmbH, Proind d. o. o., Parketarstvo Aleš Bratovž s. p., Pizzeria Olivia in Športno društvo Trzin.

Tanja Jankovič

Slovenija se je tudi letos uvrstila na evropsko prvenstvo v futsalu, na katerem se bo prihodnje leto med 19. januarjem in 6. februarjem na Nizozemskem pomerilo 16 najboljših ekip. Sicer je na evropskih prvenstvih igrala že šestkrat: leta 2003, 2010, 2012, 2014, 2016 in 2018, ko smo prvenstvo gostili v Sloveniji.

Gledališki jo-jo

Junij je mesec, ko se konča šolsko leto, do jeseni pa so se končala tudi srečanja Mini dramske šole. Za nami je zelo pestra sezona, saj iz dneva v dan nismo vedeli, kaj nas čaka. Se bomo lahko srečevali v živo ali na spletu? Marca je že kazalo, da bomo lahko ostali v živo, v dvorani, pa smo se morali spet za en mesec preseliti na splet.

Otroci, ki obiskujejo Mini dramsko šolo, vsako leto po navadi pripravijo najmanj dva nastopa. Ker pa je za nami čas, ko so bile potrebne številne prilagoditve in smo morali biti zelo iznajdljivi, smo nekatere prizore kar posneli in poslali posnetke staršem, da so si lahko ogledali, kaj smo pripravili z otroki – nekaj prizorčkov je bilo posnetih z videokonferenčnimi klici, nekaj pa med pomladanskimi srečanji, ko so ukrepi za omejitev epidemije covid-19 glede števila oseb sicer dovoljevali delo skupine, vendar ni bilo mogoče na nastop povabiti staršev, sorodnikov, prijateljev.

Mentorici Saša in Jasmina sva se spraševali, česa se lotiti in ali bodo še mogoče vaje v živo, naj se lotiva kakšnega gledališkega besedila ali naj greva bolj po poteh improvizacije. Ker so bile možnosti za vaje v živo tako negotove, sva se odločili, da bova s svojimi skupinami pripravili nastope, ki bodo raje kot na besedilih temeljili na ustvarjalnosti otrok in njihovih zamislih. Zato so otroci iz najmlajše skupine Mini dramske (od petih let dalje) starše popeljali v čisto svoj svet, kjer so še tako nelogične stvari postale popolnoma logične. V srednji skupini Mini dramske šole, ki jo obiskujejo otroci od tretjega do petega razreda osnovne šole, smo pripravili kolaž gledaliških podob in koreografije, vse skupaj pa začnili s tem, kako otroci vidijo naša srečanja in svojo mentorico Sašo. Mentorico v svojem nastopu omenjajo tudi mlade igralke, ki sestavljajo Gledališko skupino Azum, saj so soglasno ugotovile, da so vaje z besedilom na spletu čisto preveč dolgočasne, in so raje dale prosto pot svojim zamislim. Zato so za gledalce pripravile krajšo avtorsko gledališko predstavo, ki skoraj do samega konca prikazuje, kako je potekala njihova gledališka sezona 2020/2021.

Naše gledališko leto je bilo torej zelo pestro in zanimivo, predvsem pa polno nepredvidljivih stanj. Vendar smo kljub negotovosti skupaj z otroki uspeli zadržati in krepiti ljubezen do dramskega ustvarjanja.

Za konec pa bralce Odseva obveščamo, da v zavodu Azum tudi poleti ne bomo počivali. Za predšolske otroke in šolarje v avgustu pripravljamo ustvarjalne delavnice, ki bodo potekale vsak torek in četrtek med 10. in 13. uro v Mladinskem klubu v Trzinu, ustvarjali pa bomo tudi zunaj na svežem zraku (odvisno od vremena in temperatur). Za več informacij nam pišite na zavod.azum@gmail.com. Jeseni pa bomo otroke spet sprejemali v Mini dramsko šolo, vpis bo potekal v septembru. Jupijej!

Saša Hudnik

Show Mafija v Pionirskem domu

Že od leta 2016 se skupina Show, ki deluje v KUD-u Franc Kotar Trzin, vsakokrat udeleži Otroškega festivala gledaliških sanj v organizaciji Pionirskega doma. Letos je festival potekal popolnoma drugače kot prejšnja leta in mladi igralci Showa so sredi maja kar dveh dni sodelovali v gledaliških dogodivščinah. Prvi dan so nastopili s predstavo Show Mafija, za kar jim je žirija podelila posebno priznanje za izvirni pristop h konceptu predstavitve na festivalu, ki ga je takole obrazložila: »Uporaba iger, improvizacije in drugih uporabnih orodij je izjemno domiselni način, kako mlade igralke in igralce še bolj celostno vključiti v proces priprave predstave. Nagradjeni skupini je uspelo, da nam je ponudila ogromno novih zamisli, s čim vse se pri ustvarjanju predstave še lahko igramo, in dovršeno izpeljala svojo igro.« Showovci so namreč pripravili odrsko uprizoritev dobro znane družabne igre Mafija, pri kateri se ugotavlja, kdo je morilec, ki ubija meščane, na pomoč pa jim priskočita policist in zdravnik. V predstavi so prvine improvizacije, prisotna pa so tudi pravila, kako je treba igrati to predstavo, saj je na meji žive igre (live-gaming), prvine si izposoja tudi iz računalniške igrice Among us, le da so vanjo vpeti igralci na odru, ne pa grafike na elektronskih napravah. Vloge niso vnaprej porazdeljene, temveč igralci za vsako uprizoritev žrebajo listke, na katerih so zapisane njihove vloge. Kako dolgo predstava traja in kako se bo razpletla, je odvisno od tega, kako se porazdelijo vloge, kako spretni so igralci, po določenem času pa morilca vendarle zgrabi krivda, in če ga ne uspejo ujeti, sam prizna svoja dejanja.

V drugem dnevu udeležbe na festivalu, na katerega so showovci obakrat potovali kar z vlakom (in je bilo to »čist' hudo«), so skupaj s plesalko Ano Romih na delavnici raziskovali ustvarjalni gib in pripravili kratek plesno-gibalni prizor z naslovom Sanje, s katerim so tudi nastopili v Festivalni dvorani in (znova) navdušili občinstvo. Člani skupine Show (večina je šolarjev na Osnovni šoli Trzin, nekateri pa prihajajo tudi od drugod) so bili skupaj z mentorico Sašo Hudnik navdušeni nad tem, da so se končno odprla vrata in priložnost za kulturno delovanje, srečanje z občinstvom v živo in izmenjavanje gledaliških izkušenj, in so zato letos še z večjim navdušenjem sodelovali na festivalu. Naj tako ostane še naprej in naj živi kultura!

Saša Hudnik
(Foto: Pionirski dom)

Brigita Ložar si je ustvarila svoj poklic: inštruktorica šivanja

Šivanje je terapevtsko

Nenehno spreminjajoče se okolje in negotova prihodnost nas morda lahko strašita, vendar človek še nikoli ni imel toliko (tudi poslovnih) možnosti, kot jih ima dandanes. Še en dokaz za to je Brigita Ložar s svojim poslovnim modelom, ki je približno tako nenavaden kakor čas, v katerem je nastal, in približno tako trmoglav kakor njegova stvariteljica. V tem divjem koronskem letu si je Brigita namreč ustvarila čisto svoj poklic, v katerem mojstrsko združuje veliko svojih doslej pridobljenih znanj. Postala je inštruktorica šivanja, ki večino svojih »inštrukcij« opravi na spletu. Vsaj za zdaj.

»Ljudje želimo biti unikatni, šivanje po meri pa nam omogoči prav to, da izstopamo. Poleg tega si lahko izdelamo kakovostno in trajnostno oblačilo, pri katerem je edino merilo, da je všeč nam,« pove Brigita in doda, da je šivanje podobno kakor vsako drugo ustvarjanje tudi terapevtsko. Njeni prvi šiviljski poskusi so se začeli že v otroških letih, ko je skrivaj razrezala mamino podkrilo s čipko in sešila oblekico za punčko. Njena mama je bila dovolj modra, da je v tem prepoznala hčerkino zanimanje in jo podprla z blagom in znanjem. »Za mano je torej preko 30 let šiviljskih izkušenj, in ker sem samouk, sem se učila po načelu 'poskusov in zmot', pa seveda tudi uspehov,« pove Brigita, ki svoje tečajnice lažje razume tudi zato, ker je sama prehodila dolgo pot od popolne začetnice do tega, da je učenje šivanja danes njen poklic.

V njem je poleg šivanja združila tudi večšine javnega nastopanja, znanja tujih jezikov, oblikovanja »scenarijev« za spletne delavnice, grafičnega urejanja v spletnih orodjih, snemanja in urejanja videoposnetkov, marketinška in trženja, ki jih je do zdaj pridobila zlasti z delom v nevladnih organizacijah. Po 15 letih dela na sodišču je ocenila, da je prišel čas za nov korak, zato je odprla s. p. s pomenljivim imenom: Trmoglavka.

»Po naključju sem naletela na petdnevni brezplačni spletni poslovni coaching vodilne evropske poslovne mentorice, Islandke Sig-run. Na njem je bila ena izmed nalog preveriti, ali obstaja tržišče za našo storitev ali izdelke.

Izkazalo se je, da obstaja, kar mi je dalo dodatno motivacijo, da sem šolanje nadaljevala še v 10-tedenskem programu Somba Kicks-tart,« pove Brigita. Končalo se je tako, da je odprla s. p. in takoj začela tržiti dva avtorska spletna programa: štiritedenski začetniški program za šivanje tkanin Šivanje z lahkoto in šesttedenski Overlocked, v katerem šivajo pletenine in izdelajo vse osnovne kose oblačil. Poleg tega nenehno ustvarja krajše videe, v katerih brezplačno deli nasvete ali odgovarja na vprašanja tečajnic. Začela je že tudi dvodnevne tečaje v živo, pozneje bodo sledile še individualne inštrukcije, ki jih bo izvajala po spletu ali v živo.

Brigitini trije hitri nasveti za uspešno šivanje

- Uporabi orodja za vizualizacijo: nariši, skiciraj, prilepi na vidno mesto. Deluje!
- Organiziraj se in se zavedaj, da pot do uspeha vodi po korakih in posameznih fazah. Ne poskušaj narediti vsega naenkrat!
- Nikoli ne obupaj, ker je znanje šivanja proces in ker se vedno da vse rešiti!

»Zanimivo je, da je šivanje zelo 'matematična' veda, saj je tudi naše telo sestavljeno iz geometričnih teles,« pojasnjuje Ložarjeva, ki svoje znanje deli na Zoomu in v zaprti skupini na Facebooku. Na njen prvi tečaj se je prijavilo 415 tečajnic, 320 se ga je dejansko udeležilo, a obdržala je le tiste, ki so v resnici šivale. Nato so tečajnice lahko z njo nadaljevale pot v plačljivi tečaj. »Vanj so se vključile iz vse Slovenije. Že na prvem tečaju pa so si začele tečajnice tudi med seboj pomagati, ko smo se skupaj (pa čeprav po spletu) veselili uspehov druga druge, se je med nami zgodila nekakšna magija. Posebna izkušnja za vse je bila, ko se je v srečanja na Zoomu javljala 80-letna Minka, ki ji je tehniko uredil sin. Ob zadnjem srečanju je bilo naše poslavljanje tako ganljivo, da so tekle tudi solze,« še doda Brigita in hkrati opogumlja tiste, ki so v dvomih: »Čeprav je šivanje znanost v malem, stvari sploh niso težke, še posebej če imaš ob sebi inštruktorja šivanja.«
(tb, foto: osebni arhiv Brigite Ložar)

- spletni tečaji šivanja
- šiviljske urice v živo
- delavnice šivanja
- inštrukcije šivanja

Trmoglavka, Brigita Ložar s.p.
inštruktorica šivanja
M: 031 628 682

www.headstrong-concept.eu
FB: HeadstrongConcept
IG:@HSConcept
studio@headstrong-concept.eu

Loterijsko vreme za polže in travo z dvema toplima dnevoma

Pa ga je odplaknilo, letošnji maj namreč! Že 60 let ni bil tako moker, zadnjih 30 let pa ne tako hladen. Vsekakor je s tema dvema zanimivima, za nas pa nič kaj prijetnima podatkom zaznamoval okroglo obletnico naše mlade države. Morda pa nam narava tako sporoča, da bi morali z njo ravnati drugače, saj jo vse prepogosto »upravljamo« na kratek rok, ne meneč se za svoje zanamce? Pri tem nastaja očitna polarizacija, ki se v zadnjem času še precej bolj kot v naravi odraža v družbi. Ohranjeno naravno okolje je ne nazadnje rezultat uravnotežene družbe, ki deluje za prihodnost. Tudi na zadnje mesece in leto precej manj sončni strani Alp se družba čedalje bolj in pogosto kar načrtno polarizira, nižja se prag strpnosti do vseh, ki ne trobijo v isti rog kot naša trenutna oblast, ki pošilja tiste, ki ji nis(m)o po volji (in še manj ona nam ...), v tuje, celo preko oceanske države. Morda se zdi nenavadno, od dolgoletnih povprečij, ki smo jih vajeni, je drugačno vreme v zadnjih dveh mesecih klic narave k temu, da odgovorni ohladijo svoje glave in zbistrijo misli, še preden bo do podobnih »odstopanj« prišlo tudi v družbi. Raje kot teh misli se oklenimo stare ljudske vremenske modrosti, ki nam je lahko tudi tokrat v pomoč pri razlagi letošnjega nenavadnega majskega vremena: Meseca maja dosti dežja, v jeseni bo dosti blaga. Drži, drži, a kaj, ko sta nam jo že aprila zagodla mraz in slana!

Letošnji nič kaj ljubljenju (velja zunaj oziroma na prostem ...) naklonjen »mesec ljubezni«, je bil precej prehladen (za 2 stopinji Celzija hladnejši od dolgoletnega povprečja), obilno namočen (enkrat do dvakrat več, kot smo vajeni) in »premalo« (statistično: podpovprečno) osončen. Vremenski rekordi vseh vrst (berite: vremenskih kazalnikov) so padali kot po tekočem traku! Zaradi nadpovprečne namočenosti in podpovprečnih temperatur je rastlinam primanjkovalo toplote za normalen razvoj. Tako april kot tudi maj sta zelo pomembna vegetacijska meseca, seveda ob ustreznih temperaturah, ki so nujne za »eksplozijo potenciala vegetacije«; letos pa so se sramežljivo kot že dolgo ne držale »precej nazaj«. Posledično fenološki razvoj vseh rastlin zamuja kar za okrog deset dni. Zaradi padavin je motena košnja, zamude so tudi v rasti in razvoju koruze. Po spomladanski pozebi je maja ponekod posevke prizadela še toča.

V Trzinu smo imeli minuli mesec le 2 (z besedo: dva!) topla dneva, ko je najvišja dnevna temperatura zraka enaka ali preseže 25°C; še več – 6. maja ni presegla niti desetice! Deževalo je kar 23 dni, v šestih od njih je padlo več kot 20, v dveh pa celo več kot 30 mm dnevnih padavin; največ, 38,6 mm, v sredo, 19. maja. Na letni ravni smo tako že v petih mesecih skorajda dosegli 600 milimetrsko oznako.

Če ni daljnih razgledov, si pač pomagamo z bližnjimi, v letošnjem maju, »mesecu vode«, s kapljicami na bujnem rastju. (Foto: Miha Pavšek)

Petletni podatki niza 2016–2020 za vremensko postajo OŠ Trzin kažejo, da smo z 278,6 mm dosegli mesečni rekord višine padavin in je tako padel dosednji rekord, ki ga je z 212,9 mm držal lanski julij. Presežen je bil torej za skoraj 60 mm! Pošteno je močilo v vsej osrednji Sloveniji, v povprečju je padlo od 200 do 300 litrov vode na kvadratni meter, kar je najmanj enkrat več, kot smo vajeni. V četrtek, 27. maja, popoldne med 18.05 in 18.10 nas je za krajši čas zalilo: v petih minutah smo prejeli skoraj 8 litrov vode, trenutna intenziteta padavin je bila skoraj 222 mm oziroma l/h! Če parafraziramo rek pastirice z Gojske planine (ena od velikoplaninskih pašniških planin, ime ima po vasi Gozd ...), je bilo vode toliko, da še blato ni več moglo gniti, saj je že pred tem v celoti zgnilo. Letošnji maj je bil sicer nekoliko toplejši od maja leta 2019, ki je bil skoraj tri stopinje hladnejši od dolgoletnega povprečja. Zato nas ni prav nič manj zeblo, kar se pozna tudi pri računih za majsko ogrevanje, ki ne bodo dosti nižji od aprilskih! Tako je letošnji maj eden treh najhladnejših majev po letu 1991 (prav na leto osamosvojitve smo imeli najhladnejšega v zadnjih 60 letih). Sonca je bilo za okrog petino manj, zato tega primanjkljaja glede na druge vremenske presežke niti nismo posebej občutili, morda le na račun ljubezni. Na koncu ne moremo mimo omembe majskega snežnega rekorda na Kredarici (520 cm, 27. maj), kar je bila hkrati najvišja sezonska skupna višina snežne odeje; to praviloma zabeležimo na začetku aprila. Številna snežišča v gorah bodo letos poleti zelo vztrajna, v napoto (nevarnost zdrsa) nam bodo tudi tam, kjer jih nismo vajeni, druga pa bodo daljša; cepin bo zato nujen spremljevalec visokogorskih osov, v drugem delu poletja, ko postane sneg trši, tudi dereze.

Miha Pavšek

VREMENSKA POSTAJA OŠ TRZIN (maj 2021)			
Kazalec	Podatek	Datum/Niz	Ura/Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	13,1	1.–31. 5.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	26,3	11. 5.	14.57
Najnižja temperatura zraka (°C)	3,3	4. 5.	0.23 in 7.14
Največja dnevna T amplituda (razlika maks./min. T, v °C)	19,8 (24,2/4,4)	9. 5.	0.00–24.00
Število dni s padavinami $\geq 0,2$ / ≥ 2 / ≥ 20 mm)	23/17/6	1.–31. 5.	mesec
Št. toplih (maksimalna T zraka ≥ 25 °C)	2	1.–31. 5.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	38,6	19. 5.	0.00–24.00
Mesečna količina padavin (mm/h)	279	1.–31. 5.	mesec
Količina padavin v letu 2021	597	1.1.–31. 5.	petmesečje
Najvišja hitrost vetra (km/h)/smer	40,2/JV	4./11./23. 5.	14.42/12.26/15.30

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za maj 2021; celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu <http://trzin.zevs.si> (meni Statistika/Letni in mesečni povzetki/05-21). Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

Kraljica vseh rož

To leto je letina bolj pozna kakor po navadi, zato smo tudi vrtnice dočakali šele junija. Zdaj je njihova glavna sezona, čeprav nato pocvitajo še vse leto tja do do zmrzali. Ste že kdaj jedli vrtnice?

Dandanes je za številne cvetje nova, modna sestavina jedi na krožnikih. A cvetje so v kulinariki uporabljali že od nekdaj, in to po vsem svetu. Tudi Slovenci se lahko kljub kratki tradiciji uporabe cvetja v kulinariki s čim pohvalimo. To je zasługa baronice Jelene de Belder Kovačič, ki je že dolgo pred svojim časom pokazala, da okrasno ni nikoli zgolj okrasno, ampak je hkrati tudi uporabno in okusno.

Čeprav pred razvojem analitičnih naprav ključnih učinkovin še niso mogli dokazati, so verjeli, da je cvetje zdravo in ima zdravilne lastnosti. V ta namen so uporabljali vijolice, cvetove pomarančevcev in vrtnice. In kaj o zdravilnosti cvetja pravijo raziskave danes? Cvetovom dajejo barvo rastlinska barvila. Večini cvetlic, ki so rumene barve, dajejo barvo ksantofili in karotenoidi. V rožnatih, modrih ali vijoličnih cvetovih prevladujejo rastlinska barvila antocijani. In prav te »barvne« molekule so zdravilne. Delujejo antioksidativno, ščitijo pred ultravijoličnim sevanjem in blažijo vnetne procese v telesu.

Barve so zdravilne

Vrtnica je za številne kraljica rož in najlepša izmed cvetlic. Po grški mitologiji jo je ustvarila Afrodita, boginja ljubezni. V krščanstvu simbolizira Marijo in poimenuje čudodelni rožni venec. Tudi Slovenci imamo svoje izbrane vrste vrtnic, od katerih so najbolj priljubljene Prešern, Trubar, Ljubljana ...

Mnoge pa pred besedo vrtnica zmoti beseda »jedilna«. V besedni zvezi jedilna vrtnica se skriva mnogo pomenov. V resnici so prav vse vrtnice užitne in jih lahko uporabljamo v kulinariki, a če jih okusimo, nam njihov okus dostikrat ne bo prav nič všeč. Zato z izrazom jedilne označujemo le tiste vrtnice, ki so okusne tudi na krožniku.

Marmelada iz vrtnic

V ta namen posebej vzgajamo posebne vrste in sorte vrtnic, ki jih zaradi enkratnih sadnih in sladkastih okusov tako radi uporabljamo v kulinariki. Največkrat jih zasledimo na tortah, a v resnici je njihova uporaba v kulinariki veliko širša, kakor si predstavljamo. Poleg tort iz nje največkrat pripravljamo marmelade, no, v resnici gre bolj za sirupe. Vsekakor pa se vrtnična marmelada loči od šipkove marmelade, ki je narejena iz plodov šipka, pri vrtnici pa jo pripravljamo iz cvetov. Drobnosekljane cvetove vrtnic uporabljajo tudi v omakah. Kadar pa želimo, da vrtnice ohranijo svojo teksturo, jih toplim prilagam in hladnim solatam dodajamo šele na koncu priprave.

Sama imam doma posajene vrtnice z okusom maline, jagode in breskve. Ne gre za nikakršne nenavadne gensko spremenjene vrste, ampak so to selekcionirane odporne vrste, ki ne zahtevajo veliko skrbi in niso nagnjene k boleznim. To je zelo pomembno, saj moramo pri izbiri vrtnic za kulinariko posebej paziti, da jih ne tretiramo s strupenimi škropivi. Prav tako ne posegamo po cvetličarskih različicah vrtnic, saj so obdelane s kemikalijami, ki lahko povzročijo slabost.

Niso trni, pač pa bodice

Pogosto pa lepota vrtnic zahteva svojo ceno. Tako nas neredko presenetijo s kakšnim trnom. Botanično pravilno prav njihove trne imenujemo bodice. Bodice pomenijo ovire in razočaranja, a nas vrtnica s svojo lepoto spodbuja, da ne izgubimo poguma. Po tradicionalni evropski medicini pa so prav rastline s trni tiste, ki zdravijo najbolj trdovratne bolezni. Zato ne zamudite ponujene priložnosti.

Besedilo in foto: dr. Katja Rebolj, www.katjarebolj.com

Sestavine za biskvit:

- 4 jajca
- 200 g sirupa iz vrtnic (lahko ga nadomestite s sladkorjem)
- 250 g bele moko
- žlička vinskega kamna
- 50 ml sončničnega olja
- 150 ml rastlinskega ali kravjega mleka

Sestavine za nadev oziroma premaz:

- 300 g lešnikov
- 200 g datljev brez koščic
- ščepec vanilje ali kapljica vaniljevega izvlečka

Okrasitev torte:

užitno cvetje: vrtnice, tagetes, potonika, ivanjščica

Iz beljakov stepemo sneg. Jajčni rumenjak s sirupom z metlico mešamo pet minut. Toliko časa mešamo zato, da se masa dobro prezrača, saj bo tako biskvit rahlejši. Dodamo presejano moko, vinski kamen, sončnično olje in mleko. Z metlico na hitro premešamo. Dodamo sneg in ga z lopatko postrani narahlo vmešamo v maso. Zmes zlijemo v pekač premera 28 cm in pečemo 30 minut pri 180 °C. Pustimo, da se biskvit ohladi, in ga nato prerežemo čez polovico.

Datlje damo v vodo, da so do vrha pokriti, in jih namakamo eno uro. V blenderju v prah zmeljemo lešnike in jih prestavimo v posodo. Nato v blenderju v gladko maso zmešamo namočene datlje skupaj z vodo, v kateri so se namakali. Dodamo zmlete lešnike in vaniljev izvleček. Vse skupaj še enkrat dobro premešamo in s kremo premažemo obe polovici biskvita. Okrasimo s svežim jedilnim cvetjem.

Še več uporabnih receptov iz vrtnic, tudi recept za sirup iz vrtnice, najdete v knjigi Narava vedno zmaga.

Sprejemanje in spoštovanje drugačnosti

Vsak človek je drugačen – to je dejstvo. Vsak je unikat in tak zaseda svoje mesto in vlogo v družbi. Dva različna človeka ne moreta zasedati istega prostora v družbi in torej ne moreta biti enaka. Ne smeta biti enaka! Oscar Wilde je dejal takole: »Bodi ti. Vsi ostali so že zasedeni.« In prav je, da vsak od nas razvija svoje lastnosti, raziskuje svoje interese, uresničuje svoje sanje in izpolnjuje svoje poslanstvo. Zaseda svoje mesto v družbi. Živi svoje življenje. Bogati svet s svojimi darovi. Torej je edino pravilno, da smo različni.

Vendar velikokrat tako težko sprejemamo to drugačnost drugih ljudi. Kako razmišljajo, kaj govorijo, kaj delajo. Sodimo. Ocenjujemo. Presojamo. Zakaj je tako?

Brez noči ni dneva, brez teme ni svetlobe. Živimo v svetu dualnosti, in tako kakor je svet zunaj nas, takšen je svet znotraj nas. Svetlo–temno. Dobro–slabo. Prav–narobe. Naravno je, da ljudje v vsakem trenutku osmišljamo svet, v katerem živimo. Zato zunanja stanja, dogajanje, stvari, seveda tudi ljudi, njihove besede in dejanja razporejamo v predalčke. Ko vidimo žival, ki leta po nebu, si razložimo, da gre za ptico – damo jo v predal ptic. Skupek teh predalčkov se imenuje kognitivne ali miselne sheme. Koristne so, ker z njimi osmišljamo svoj svet – iz kaosa ustvarjamo red.

Imamo pa tudi veliko predalov z oznako PRAV in NAROB, DOBRO in SLABO. Česar smo vajeni, kar nam je poznano, česar smo se naučili ali kar verjamemo, je dobro in je prav. Kar pa se ne sklada z našimi prepričanji o dobrem in prav – gre v predal »slabo« oziroma »narobe«.

Hitro presodimo, kaj je prav in kaj narobe, in na podlagi tega nato delujemo, kar je vsekakor koristno za hitro in učinkovito funkcioniranje. Vendar ko se znajdemo v položaju, ko je pred nami človek, ki ima v svojem predalu »prav« popolnoma drugačne koncepte od naših, se znajdemo v neprijetnem položaju.

Zakaj se počutimo neprijetno, če ima nekdo drugačne poglede ali prepričanja, kakor jih imamo sami?

Z miselnimi shemami si, kot rečeno, delamo red v razumevanju sveta. Ko sečemo nekoga z drugačnimi prepričanji od naših, lahko ta drugačni red zamaje naše razumevanje sveta. Zato se počutimo ogrožene, saj želimo ohraniti svoj red, in se začnemo boriti zanj.

Največkrat začnemo osebo z drugačnimi pogledi prepričevati, da je naš red pravilen – da imam prav jaz – in je njen »prav« pri meni shranjen v predalu »narobe«. Seveda oseba nasproti nas zelo verjetno počne podobno, saj želi ohraniti svoj red. Lahko se zgodi, da nastane konflikt. Obe strani se borita za svoj prav, svoj red, svoj smisel.

Kadar poskušamo razumeti, da ima oseba nasproti nas drugače razporejene vsebine v predale »prav« in »narobe« kakor mi, in tako kot ne želimo, da ona zruši naše osmišljanje sveta, si verjetno tudi ona želi ohraniti svoj red in smisel. S tem razumevanjem lažje dopuščamo to različnost.

Druga možnost je torej razumevanje, sprejemanje in spoštovanje drugačnosti. V redu in prav je, da smo si različni. Ne moremo vplivati, v čem si bomo podobni in v čem različni. Lahko pa vplivamo na naše razumevanje in sprejemanje različnosti razumemo in sprejemamo.

Obstaja še ena možnost, ki jo mnogokrat spregledamo. Moj predlog je, da postanimo radovedni in postavljamo vprašanja. Radovedna vprašanja: kakšen je tvoj svet? Zakaj je ta stvar, ki je pri meni v predalu »narobe«, pri tebi v predalu »prav«? Kaj ti to pomeni? Od kod izhaja tvoj pogled?

Kaj se lahko jaz iz tega naučim?

Predvsem pa poslušajmo odgovore. Odgovori razširjajo naše razumevanje in bogatijo naš svet.

Kar naenkrat uvidimo, da ne obstaja PRAV ali NAROB. Je samo drugače. In vse je prav, vse je točno tako, kakor je – sicer bi bilo drugače. Gremo prek sveta dualnosti, prek sveta, ki deli. Pridemo do enosti. Simbol enosti je prazen krog: simbolizira popolnost, neskončnost, celovitost, enakost in vse to prinaša mir, harmonijo in resnično srečo.

Vedno se iz harmonične enosti vračamo v bolj kaotični svet dualnosti, in ko to presežemo, se znova vrnemo v enost. Skozi civilizacije prehajamo iz enega v drugo. Trenutno smo v svetu velikih sprememb. Izkoristimo te energije sprememb, da začnemo potovanje proti enosti, miru, harmoniji in sreči.

Smo pripravljeni odpreti svoje roke, srce in um ter sprejemati, razumevati in spoštovati? Lepši svet lahko začnemo ustvarjati le s spremembo pri sebi. Kot je dejal Mahatma Gandhi: »Bodi sam sprememba, ki jo želiš videti v svetu.«

Mag. Mojca Tavčar, dao vaditeljica in učiteljica hatha joge

Društvo Pot srca vabi na spletne vadbne in vadbe v živo

Dobrodošli na vadbi, kjer boste prisluhnili svojemu telesu, prebudili stik s sabo, svojim telesom, dušo in umom. Telo boste sprostili in napolnili s pozitivno energijo, dušo boste napolnili s svetlobo in ljubeznijo, svoj um pa boste nežno umirili in zbistрили.

SPLETNE VADBE:

- Joga za dobro počutje – spletna vadba (poletna akcija)
- Srčna & sočna: popolna 100-dnevna obnova ženske spolne energije in vitalnosti (začetek 23. junija)
- Praksa za zdravje in dobro počutje

NAPOVEDNIK ZA JESEN:

- Regenerativna joga z eteričnimi olji: sobota, 25. september, 10.00–12.30

V septembru znova začnemo tudi z vadbami v živo! Vabljeni tako začetniki kakor izkušeni! Novost v društvu Pot srca za vse, ki si želite podporo pri osebni rasti: celostno svetovanje in zdravljenje z energijsko podporo Access Bars. Prijave in informacije: 041 821 401, drustvopotsrca@gmail.com, www.potsrca.si. Za sveže informacije o vadbah in delavnicah spremljajte spletno stran www.potsrca.si ali Facebookovo stran Društvo Pot srca ali pa se prijavite na naše e-novice.

Srčna & Sočna
100-dnevna obnova ženske spolne energije in vitalnosti

Pomlajevalne tehnike Belih tigric z Mojco Tavčar!

Celostno svetovanje in zdravljenje z energijsko podporo Access Bars®
mag. Mojca Tavčar

BicikeLJ tudi v Trzinu?

Morda ste prejšnji mesec zasledili novico o tem, da so v prestolnici zaznamovali desetletnico delovanja javnega sistema za izposajo koles BicikeLJ (sam sem navijal za ime »KoLJo«, pa se ni prijelo ...). Takrat si niso predstavljali, da bo ta javna storitev postala tako zelo priljubljena, saj so v tem obdobju več kot podvojili število postajališč in koles, ki jih je 73 oziroma 730. Do konca letošnjega leta jih bo predvidoma že več kot 80 z več kot 800 kolesi. Sistem uporablja tudi precej Trzinčev, ki so na svojih dnevnih poteh po Ljubljani, tako dijaki, študenti kakor tudi marsikateri zaposleni. Uporaba je mogoča kar s kartico Urbana ali tudi z mobilno aplikacijo »BicikeLJ Official«, letna naročnina pa je tri evre, pri čemer je prva ura izposoje brezplačna, vsaka naslednja stane en evro. V letni naročnini imate torej v dobrem tri ure izposoje, ki traja dlje kot uro.

Zadnje leto tudi v Trzinu veliko beremo in poslušamo o kolesih in z njimi povezanih pridobitvah, zlasti o kolesarski poti iz prestolnice v mestece ob vznožju Grintovcev. Kot kaže, bo trzinskim »kololjubcem« na koncu »mega« kolesarskega projekta na relaciji Ljubljana–Kamnik ostalo bore malo novih pridobitev. Poleg oznak in nekaj dodatkov, ki bodo izboljšali varnost, bo glavna pridobitev nekaj sto metrov novega asfalta med cono in Mlakami. Vse drugo, kar je bilo v načrtu, se menda »ne da« (spomnite se tega pred lokalnimi volitvami ...), najbolj ovirajoči dejavnik med vsemi občinami pa je bila prav največja in najbolj mestna – Ljubljanska. Severno predmestje je pač predaleč od Magistrata, povrhu vsega teče prav tam Sava (v geološki preteklosti je zavila vse do roba Barja in potisnila Ljublja-

nico pod grajski hrib ...), ki je še dodatno za belila graditev te 14-kilometrskes kolesarske povezave.

Tudi pri nas so nekateri že razmišljali o uvedbi javnega sistema za izposajo kolesa, za zdaj je ostalo le pri razmišljanjih. Sta pa na ploščadi T-3 pri tamkajšnji piceriji že nekaj časa dve kolesi, natančneje eno moško in drugo žensko; obe očitno čakata na »izposajo«. Prvo že več mesecev, drugo pa šele nekaj tednov; očitno še nista vključeni v tovrstni sistem ali pa sta njuna lastnika/lastnici preprosto pozabili nanju. Moško kolo je bilo že pozimi ujeto v fotografski objektiv, bati pa se je, da lahko sčasoma iz njega požene kakšna zel, če ga lastnik ne bo kmalu odpeljal.

Videti je, da sta obe kolesi v voznom stanju (v primeru morebitnega popravila na ploščadi še vedno nimamo servisnega stojala za popravilo koles), zato željno pričakujeta premik. Morda pa sta že del novega sistema javne izposoje koles ali pač? Morebiti pa podaljšamo ljubljanski BicikeLJ kar do Trzina, od lani je namreč nam najbližji terminal v Črnučah, in sicer na križišču Dunajske ceste in ceste Ceneta Štuparja (<https://www.bicikelj.si/sl/mapping>). Če ne moremo »nategniti« šestice do Trzina, pa lahko morebiti »žabarje« presentamo vsaj s kolesarskim podaljškom.

Besedilo in foto: Miha Pavšek

23. tek Petra Levca Skirca Trzin

5 km, 10 km,
tek s kužki, otroški teki

11. september 2021

Program od 9.30 do 14.00

<http://tek.trzin.si>

Spremljajte aktualna obvestila
na FB in <http://tek.trzin.si>

Tjaša Močilnikar, načelnica čete Trzinske skirce

Taborništvo je šola za življenje

Tjaša je študentka delovne terapije na Zdravstveni fakulteti v Ljubljani. Poleg študija trenutno dela še v cepilni ambulanti v Zdravstvenem domu Domžale, kjer neposredno doživlja trenutno epidemično stanje. V prostem času se rada druži, igra odbojko ali pa odide na Rašico. Eno izmed pomembnejših vlog v njenem življenju imajo taborniki. Pred tremi leti je postala načelnica čete Trzinske skirce, ki šteje 80 članov, je vodnica devetih čmrljev, letos pa je odgovorna tudi za organizacijo poletnega tabora. Nosi veliko odgovornost in velikokrat ji zmanjka prostega časa, vendar pravi, da se vse da, če se hoče! Njen moto je: »Bodi, kar iščeš!«

Zakaj si se pridružila tabornikom?

Tabornikom sem se pridružila v petem razredu osnovne šole. Na petkov sestanek sem prišla le kot obiskovalka s svojo sošolko, ki me je pripeljala s sabo, češ, naj jo samo počakam, da konča uro tabornikov, nato pa greva naprej, kamor koli sva pač že imeli namen iti. Vodnica Zala mi je na koncu sestanka ponudila pristopno izjavo, seveda sem jo vzela, vendar res še nisem razmišljala, da bi postala del tega. In glej ga no, naslednji petek je bila prijavnica izpolnjena! Letos končujem deveto leto svoje taborniške kariere in sem vodnica devetim čmrljem, ki obiskujejo tretji in četrti razred in mi lepšajo vsak petek.

Kaj počnete pri tabornikih (dejavnosti, tekmovanja ...)?

Uh, najbrž bi lažje naštevale stvari, ki jih ne počnemo, saj jih je vsekakor manj! (smeh) Trzinska četa spada pod Domžalski rod, ki je eden izmed največjih taborniških rodov v Sloveniji, šteje okoli 400 članov. Pri nas so petki rezervirani za taborniška srečanja, ko se vodniki dobimo s svojim vodom in spoznavamo vse čare taborništva. Prav posebne dogodivščine so tudi konci tedna, ko odkrivamo različne koticke Slovenije. Največ pa nam pomenijo poletna taborjenja: večeri ob ognju, strateške igre, kuhanje na ognju, prva noč na straži, kraja zastave in seveda večno lupljenje krompirja in solzno rezanje čebule. To so stvari, ki ti vse življenje ostanejo v spominu. Takrat se tudi rodi občutek, ko se zaveš reka Enkrat tabornik, za vedno tabornik in taborniških vrednot. Tabornik mora biti zanesljiv, odgovoren, zvest, prijazen in pripravljen pomagati, discipliniran za delo in predajanje znanj, pogumen, spoštljiv do narave in soljudi ter se trudi živeti zdravo.

Kako poteka taborništvo v času epidemije?

Taborjenja smo morali lani za naše najmlajše odpovedati, prav tako vse izlete. Tudi letos nismo imeli sreče z organizacijo kakšne akcije in tekmovanj, vendar upam, da bodo letošnja taborjenja stekla po načrtu in da se jeseni odpravimo na kakšen izlet. Smo tudi organizatorji ZNOT-a (zimsko nočno orientacijsko tekmovanje), ki vsako leto decembra

poteka na državni ravni. Upamo, da tudi to leto izpeljemo. Sicer pa je naš »stalni« taborni prostor pri Stavči vasi oziroma Žužemberku, kjer nas ob vročih poletnih dneh hladi reka Krka.

Kaj je delo načelnice trzinske čete?

Na začetku šolskega leta načelnik s pomočjo vodnikov pripravi propagando na osnovni šoli, da pritegne nove člane. Skozi leto obvešča starše o vseh zadevah, ki se dogajajo, predvsem pa je pomembna komunikacija z vodniki v četi. Pomembno je, da se dostikrat vidimo, se družimo, pogovorimo o zadevah, ki se tičejo celotnega rodu, za kar pa služijo četna druženja. Teh, priznam, bi lahko imeli malo več, a se trudimo in vedno iščemo rešitve za več utrjevanje tima. To delo vzame kar nekaj časa, a ima vseeno tudi lepo plat: delo za mlade, pri čemer se naučiš nositi odgovornost. Včasih mi za stvari zmanjka časa, zato sem se ob opravljanju funkcije naučila oziroma se še učim tudi balansirati med taborniki, študijem in prostim časom, ki ga roko na srce ne ostane prav dosti. A vse gre, če se hoče.

Kaj je najpomembnejše, kar želiš naučiti mlade tabornike?

Bistvo našega delovanja je v vzgoji in celostnem razvoju mladih, spodbujamo samostojnost in odgovornost. Imamo tudi svoje poslanstvo prispevati k vzgoji mladih s pomočjo sistema vrednot, ki temelji na prisegi in zakonih, ter tako pomagati graditi boljši

svet. Tega pa uresničujemo tako, da mlade vključujemo v neformalni vzgojno-izobraževalni proces v celotnem obdobju njihovega odrasčanja; uporabljamo pristop, ob katerem se posameznik razvija v angažirano, avtonomno, odgovorno in solidarno osebo. Mladim pomagamo oblikovati svoj sistem vrednot, ki temelji na duhovnih, družbenih in osebnih načelih. Pa še mnogo mnogo več!

Omenila si tudi, da si letos odgovorna za poletni tabor, ki se ga bo udeležilo kar 110 otrok. Kakšne naloge boš pripravila malčkom?

Je res kar velik zalogaj! Vodji tabora sva dve, zato že to odnese kar nekaj stvari in živcev. Organiziranje začnemo že vsaj pol leta prej, saj je treba pripraviti program, določiti vodstvo tabora in pregledati podrobnosti, urediti najeme, izpeljati sestanek za starše ... Na taboru bodo potekale razne dejavnosti od vodnih iger do učenja taborniških znanj, vse skupaj pa bo prepleteno z obilo zabave in smeha.

Zakaj naj bi se otroci pridružili tabornikom?

Taborniki niso še ena obšolska dejavnost, so način življenja. Taborništvo je šola za življenje, v kateri tabornik počasi usvaja nova znanja, postaja odgovoren in razvija kompetence, ki jih pozneje kot odrasla oseba uporablja tako pri delu kakor tudi v zasebnem življenju.

Nina Rems, foto: Arhiv Tjaše Močilnikar

Ali je zanos zgolj privilegij?

Ste kdaj počeli kaj, kar vas je popolnoma »potegnilo notri«? So pri tem minile ure, vam pa se je zdelo, kot da je bilo le nekaj minut? Kot ste lahko uganili, se bomo ta mesec v prispevku ukvarjali z občutkom zanosu, za katerega sta med drugim značilna osredotočenost na dejavnost, s katero se ukvarjamo, in izguba občutka za čas. Glede na to, da zanos pripomore k našemu zadovoljstvu z življenjem, sreči in uspehu, se bomo predvsem osredotočili na to, kakšne vrste dejavnosti spodbujajo doživljanje tega občutka.

Zanos je stanje zavesti, v katerem je posameznik povsem predan izvajanju neke dejavnosti². Gre za to, da smo v stanju močne in usmerjene pozornosti in ustvarjalnosti, ki ju pogosto spremlja izguba občutka za čas. Glede na opredelitev se nam morda zdi, da je to stanje redko in zelo težko dosegljivo. V resnici je stanje zanosu pri ljudeh zelo pogosto – večina poroča, da ga doživijo celo večkrat na dan. Eden izmed razlogov je dejstvo, da se lahko stanje zanosu zgodi kadar koli – ko se igramo z otrokom, se ukvarjamo s svojim konjičkom, se učimo ali opravljamo različne delovne naloge¹.

Zanos torej lahko občutimo pri širokem naboru dejavnosti, vendar je kljub vsemu lažje doseči zanos pri kuhanju, igranju šaha, tenisa ali učenju kakor pri umivanju zob. Gre za to, da morajo dejavnosti ustrezati nekaterim pogojem, da nas lahko »potegnejo notri«. V dejavnostih morajo biti cilji na vsakem koraku jasni (na primer ko igramo tenis, je jasno, da želimo doseči točko), za doseganje pa zahtevajo našo dejavnost oziroma zahtevajo, da uporabimo določene veščine (na primer zgodovine srednjega veka se ne bomo naučili kar sami od sebe, ampak se moramo za usvajanje snovi truditi). V dejavnosti moramo dobivati sprotno povratno informacijo oziroma mora biti rezultat naše dejavnosti opazen (na primer ko kuhamo, je rezultat dejavnosti najprej narezana čebula, nato ravno prav zapečeni zrezki in na koncu poln trebuh). Veljati mora še, da mora biti prisotno ravnotežje med težavnostjo dejavnosti in našimi veščinami. Soočiti se moramo torej z izzivom, ki ne sme biti prelahak, ker nam bo potem dolgčas, ne pa tudi pretežek, saj ga potem ne bomo obvladovali. Če imamo torej nekaj kuharskih let za sabo, nismo pa vrhunski kuharji, nas bo kuhanje makaronov dolgočasilo, ob pripravi štrukljev pa bomo doživljali zanos². Pogosto je prisoten tudi v socialnih interakcijah, ker se v njih soočamo z visoko ravno izziva in zahtev po veščinah. Če tega ni, nas interakcija začne dolgočasiti. Za doživljanje zanosu je značilno še, da je bolj kot rezultat pomemben proces reševanja nekega izziva oziroma izvajanja dejavnosti¹.

Glede na navedena merila je torej lahko razumeti, zakaj zanos pogostejše občutimo ob dejavnem in redkeje ob pasivnem preživljanju časa. Bolj bomo torej srečni in zadovoljni, potem ko bomo na primer preplaval razdaljo od enega do drugega konca zaliva, kot po preležanem dnevu pred televizijo. Za nameček raziskave¹ celo kažejo, da največ zanosu ljudje doživljamo ob svojem delu ali dejavnostih, povezanih s šolo. Gre namreč prav za to, da omenjene dejavnosti zadoščajo številnim navedenim merilom – imajo jasne cilje in merila uspešnosti, hkrati pa tudi pri njih pogosto dobivamo povratno informacijo o svoji uspešnosti (pri delu za šolo so to različne oblike ocenjevanja in preverjanja znanja, na delu pa so to ocene nadrejenih ali kvantitativni podatki).

Zakaj pa je tema, ki jo v tem prispevku obravnavamo, tako pomembna? Zato, ker zanos v nas vzbudi občutek sreče, povečuje kakovost našega življenja in mu daje pomen. Poleg tega v nas povečuje občutek učinkovitosti in nadzora nad dogodki, ki se nam dogajajo¹. Posledično smo bolj motivirani za učenje novih stvari in razvoj že obstoječih veščin. V dejavnostih bolj uživamo in smo v njih uspešni, zato je zanos velikokrat predhodnik vrhunske izvedbe². Kaj pa lahko naredimo, da bomo zanos čim pogostejše občutili? Bolj bomo v zanosu, če si dnevne dejavnosti organiziramo. Dobro je, da si na primer naredimo seznam opravil, saj večja struktura in že omenjena jasnost ciljev povečujeta možnosti za občutek zanosu. Najpomembnejše pa je, da pri dejavnos-

tih nadzorujemo in usmerjamo svojo pozornost na bistvene stvari. Ob učenju obvladovanja svoje pozornosti se lahko posledično bolje spopadamo s stresom, saj količina stresa, ki ga občutimo, ni v tolikšni meri odvisna od dogodkov v našem življenju, ampak bolj od tega, kam usmerimo svojo pozornost¹.

Zanos je torej stanje zavesti, v katerem smo predani izvajanju neke dejavnosti², smo nanjo osredotočeni, ustvarjalni in pogosto izgubimo občutek za čas¹. Stanje zanosu se lahko v nas prebudi med marsikatero dejavnostjo, vse od dela za šolo ali službo do igranja z otrokom ali kuhanja. Res pa je, da morajo dejavnosti vsebovati nekatere značilnosti, da v nas vzbudijo zanos. Morajo imeti jasne cilje, prisotno pa mora biti ravnotežje med težavnostjo izziva, ki ga prinašajo, in našimi veščinami – dejavnosti torej ne smejo biti ne prelahke in ne pretežke. Zakaj pa je doživljanje zanosu tako pomembno? Ker izboljšuje kakovost našega življenja, naš uspeh, nadzor nad dogodki, ki se nam dogajajo, in nas motivira za učenje in razvoj svojih veščin. Ne bojte se torej spoprijeti z izzivi, ki jih življenje postavi pred vas!

Besedilo in foto: Zoja Anžur

Reference: 1 Finding Flow. (2016). Psychology Today. Pridobljeno s <https://www.psychologytoday.com/us/articles/199707/finding-flow>; 2 Flow. (b. d.). Psychology today. Pridobljeno s <https://www.psychologytoday.com/us/basics/flow>

Novost v osrednji Sloveniji

Kidričeva ulica 14, 1236 Trzin

hepifit.si

info@hepifit.si

068 125 880

**VETERINARSKA HIDROTERAPIJA
IN REHABILITACIJA**

Preverite datum odvoza kosovnih odpadkov na svojem računu

Kosovni odpadki so komunalni odpadki, ki zaradi velikosti, oblike ali teže niso primerni za zbiranje v tipiziranih posodah ali vrečah za odpadke. Javno komunalno podjetje Prodnik kosovne odpadke odvažava dvakrat na leto, uporabniki pa jih lahko kadar koli brezplačno predate tudi v Centru za ravnanje z odpadki Dob.

Dan odvoza kosovnih odpadkov na posameznem odjemnem mestu je naveden na računu za komunalne storitve (v preglednici z navedenimi datumi odvoza pred specifikacijo računa) in portalu eProdnik. Ker so predvideni dnevi odvoza kosovnih odpadkov uporabnikom ves čas dostopni na navedenih mestih, posebnih obvestil po pošti ne bomo več pošiljali, se pa lahko na portalu eProdnik prijavite tudi na prejemanje opomnika o odvozu kosovnih odpadkov na svoj elektronski naslov.

PRODNIK 60 javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. Savska cesta 34, 1230 Domžale t: 01 729 34 30 f: 01 729 34 50 info@jpk-prodnik.si		Račun številka: V Z O R E C Odračun komunalnih storitev za februar 2021 Datum opravljene storitve: 01.02.2021 - 28.02.2021 Kraj in datum izdaje računa: Domžale, 05.03.2021	
ODJEMNO MESTO: Vodomer: MNR 20 Staro stanje: 07.08.2020 Novo stanje: 15.02.2021		Št.: 50 m ² 152 m ² Poraba po vodomeru: 102 m ³ Akontacija skupaj: 80 m ³ Prejeto zaračunano z akontacijami: 22 m ³	
Vredn. odpadki:		DNEVI ODVOZA	
MKO - merjeni komunalni odpadki: 80 t 1 1.0000 2,17 EMB - embalaža: 120 t 1 1.0000 2,17 BIO - biološki razpadljivi odpadki: 80 t 1 1.0000 3,58 Odvoz kosovnih odpadkov: 0,2864		(1742/344/10000) 0,1736 obračunano v MKO 0,2864 23.3.2021	
ODVOR Z VODO		11,05	

Ste vedeli? Kosovne odpadke lahko kadar koli v okviru delovnega časa brezplačno predate tudi v Centru za ravnanje s komunalnimi odpadki Dob.

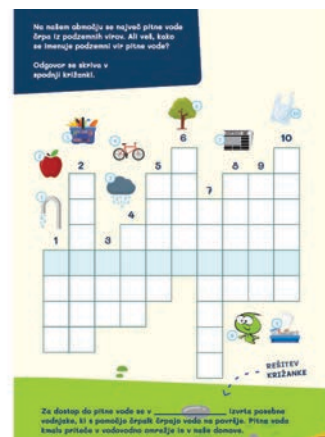
Več informacij na www.jkp-prodnik.si, info@jpk-prodnik in portalu eProdnik.

Javno komunalno podjetje Prodnik

Grini razveselil svoje mlade pomočnike

Že poznate Grinija? To je vedno nasmejani vesoljček, ki na Zemljo prihaja s prav posebno misijo – mlade ozavešča o pomenu varovanja okolja. V Javnem komunalnem podjetju Prodnik skupaj z njim vsako leto pripravimo posebno ozaveščevalno akcijo za mlajše osnovnošolce, saj se zavedamo, da je skrb za okolje treba ponotranjiti že v otroških letih. Otroci so odlični ambasadorji varovanja okolja, z veseljem se učijo in so ponosni, da lahko prispevajo svoj delež k ohranjanju našega planeta. Grini tokrat zaradi slabega epidemičnega stanja žal učencev ni mogel obiskati v šolah, zato je zanje pripravil Grinijev zabavnik – revijo, polno zabavnih nalog na teme ločevanja odpadkov, recikliranja, pitne vode in varovanja okolja na splošno. Prosil je učitelje, da ga razdelijo med učence drugih in tretjih razredov, ki so v zabavniku iskali nagradno geslo, s katerim so lahko sodelovali v nagradnem žrebanju. Učenci so pridno reševali naloge in pošiljali nagradne kupončke. Izmed vseh prejetih pravilno izpolnjenih kupončkov je Grini izžrebal 30 nagrajencev, ki so prejeli sestavljanko Grini.

Veseli nas, da otroci ter njihovi učitelji in starši radi sodelujejo v Grinijevih ozaveščevalnih akcijah, saj le s skupnimi močmi lahko poskrbimo za lepšo prihodnost naših zanamcev. Vsem otrokom se zahvaljujemo za njihov prispevek k varovanju okolja, učiteljem in staršem pa za njihov pomemben prispevek k okoljski vzgoji in podporo našim

Z Grinijevim zabavnikom otroci na zabaven način spoznavajo pomen ravnanja z odpadki in varovanja pitne vode. V nagradni igri so sodelovali tudi učenci Osnovne šole Trzin.

prizadevanjem. Hvala, dragi otroci, spoštovani učitelji, starši in stari starši, ker skupaj z Grinijem skrbite za čisto okolje.

Javno komunalno podjetje Prodnik

30. maj, svetovni dan multiple skleroze

Multipla skleroza je bolezen, pri kateri imunski sistem napade centralni živčni sistem. Vzrok neozdravljive kronične bolezni je neznan. Bolezen lahko vodi v invalidnost in je najpogostejša nevrolška bolezen med mladimi odraslimi, starimi od 20 do 40 let. Glede na to, kateri deli živčevja so prizadeti, se lahko pojavijo različni bolezenski znaki. Simptomi so motnje vida, šibkost udov, utrudljivost, težave z ravnotežjem, spominom ali mokrenjem, odrevenelost, tresenje in mravljinčenje. Na svetu je okoli tri milijone bolnikov z multiplo sklerozo.

V Združenje multiple skleroze Slovenije je včlanjenih približno 2100 članov. Naša podružnica je Kamniško-zasavska z občinami Trzin, Mengeš, Komenda, Kamnik, Lukovica, Moravče, Dol pri Ljubljani, Litija, Hrastnik, Trbovlje in Zagorje ter ima 171 članov. Združenje preko podružnic izvaja različne socialne programe ter organizira rehabilitacijo v zdraviliščih ali na domu. S tem so nam omogočeni boljša kakovost življenja, boljše psihofizično stanje ter posledično samostojnejše neodvisno življenje.

Glede na število občin v Podružnici se posamezni socialni programi izvajajo vsako leto v drugi občini. Zelo pomemben je program poverjeništa. Poverjeniki opravijo obisk pri članu s ciljem pomoči ali informacije

članu. Letošnja rdeča nit svetovnega dne multiple skleroze je zblíževanje: zblíževanje obolelih in njihovih svojcev, zblíževanje z okoljem, v katerem živijo, ter zblíževanje obolelih in zdravstvene stroke.

Antonija Zupančič

Veselo preživljanje počitnic

Dragi starši! Bližajo se poletne počitnice in prostega časa bo na pretek. Da bi ga učenci čim lepše preživeli, bomo v našem društvu v sodelovanju z OŠ Trzin, organizirali zanimiva tedenska varstva.

RAZPISANI TERMINI

- 1.) od 28. 6. do 2. 7. 2021
- 2.) od 5. do 9. 7. 2021
- 3.) od 12. do 16. 7. 2021

Varstvo bo organizirano od ponedeljka do petka, od 8. do 16. ure v OŠ Trzin, v učilnici 1. b razreda. Vsak dan bo drugače obarvan: DAN IGER BREZ MEJA, DAN KUHARSKIH MOJSTROV, DAN ZA ISKANJE SKRITEGA ZAKLADA, DAN ZA LIKOVNO USTVARJANJE, DAN ZA PIKNIK – pohod po gozdni učni poti ali do Mengeškega jezera. Program bo vodila študentka biologije, Tanja Kobal. Otroci naj imajo s seboj copate, peresnico z barvicami, flomastri, plastenko z vodo, kremo, zaščitno masko in zaščitno kapo proti soncu.

Cena: 60 eur (dopoldanska malica, kosilo, likovni in učni material, vodenje); Po prejemu obvestila o potrditvi organizacije varstva znesek nakažite na TRR DPM Trzin: SI56 0230 5009 2086 041, s pripisom VARSTVO2021 ter ime in priimek otroka.

OBVEZNE PRIJAVE: natasa@gladek.si (do petka, 18. 6.).

Društvo Prijateljev
Mladine Trzin

Navedite ime in priimek otroka ter razred, GSM staršev/e-mail. Vse potrebne informacije prejmete na vaš e-mail. **TEDENSKI PROGRAM BO LE V PRIMERU, DA BO PRIJAVLJENIH VSAJ ŠEST OTROK, O ČEMER BOSTE PRAVOČASNO OBVEŠČENI.**

ZAHVALA

Ni to dokončno slovo! Ne more biti!
Mavrica za črto življenja te je popeljala med zvezde.
Spomini nekdanjih radosti boljijo, a lajšajo tvoj odhod.
Zahvala za vse dobro čaka, da ti jo izrečemo ob snidenju
tam nekje, kjer ni časa in bolečine.

V 91. letu življenja je na pot brez vrnitve odšla naša
draga žena, mama, babica, prababica in teta

MARIJA ŠTEBE.

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
za izrečena sožalja, tople besede, podarjeno cvetje in
sveče! Še posebej pa se iz srca zahvaljujemo Katarini
Pezdir, socialni delavki v trzinski enoti Doma počitka
Mengeš, in osebju doma za požrtvovalno nego in skrb za
pokojnico. Zahvala velja tudi vsem ki, ste v zadnjih letih
kakor koli pomagali pri negi in skrbi za rajno.

Iskrena zahvala tudi vsem, ki ste se prišli od nje posloviti
v Mengeš, in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji
poti. Še posebej najlepša hvala gospodu župniku Boštjanu
Gučku za rahločuten poslovilni obred, predsedniku
Društva upokojencev Trzin Zoranu Rinku za tople poslovilne
besede na pogrebu, trzinskim gasilcem in praporščaku
Društva upokojencev Trzin ter pevcem skupine Krt
za ganljive pesmi zadnjega pozdrava.

Vsi njeni

Aktualne dejavnosti društva upokojencev Žerjavčki

- **Pohodniki** se bodo tudi poleti zbirali ob torkih ob 8. uri zjutraj pri Mercatorju in pod vodstvom Milice Erčulj osvajali bližnje pohodniške cilje.
- **Kolesarji** so dočakali toplejše vreme in načrtujejo gorenjsko kolesarjenje proti Kranjski Gori, natančnejše podatke pa lahko sporoči Štefan Skočir. Ob četrtkih dopoldne običajno kolesarijo po krajih blizu Trzina.
- **Strelci** trenirajo vsak ponedeljek in petek od 17. do 18. ure na strelišču v trzinski osnovni šoli. Vsa pojasnila dobite pri Franciju Mušiču, njihovem mentorju.
- **Balinarji** so dejavni na svojem balinišču v športnem parku, kmalu pa bodo tekmovali v letni ligi. Njihov vodja je Marjan Pirnat.
- **Pevska skupina Žerjavčki** prepeva redno ob ponedeljkih v CIH v dvorani Marjance Ručigaj, in sicer ob 10. uri. Vabljeni tudi novi pevci, njihova koordinatorja sta Majda Vrhovnik in Janez Strmljan.
- **Krožek ročnih spretnosti** bo julija in avgusta še vedno v domovih v lastnih mehurčkih, kaj več pa lahko pove Marjeta Rink, ki vodi te ustvarjalne dejavnosti.
- **Kultura** – recitatorji in literarni ustvarjalci hranijo moči za nove podvige v jeseni, še prej pa se bodo 26. avgusta zbrali na literarnem srečanju.
- **IZLETI** – po uspešnem izletu na Tolminsko nas jeseni prav gotovo čakajo še kakšni podvigi, saj so v načrtih trgatev, martino, novoletno srečanje in še kaj se bo našlo.
- **DRUŽENJE** nam je vedno dobrodošlo, vsega načrtovanega se v življenju veselimo, in če se česa res veselimo, nam to krepi voljo do življenja.

Janez Florjanc, podpredsednik trzinskih Žerjavčkov

HABAT

**KVALITETNO PLESKANJE,
OSVEŽITEV FASAD IN
NAPUŠČEV**

NAROČILA NA:
habat_doo@siol.net
www.slikopleskarstvo-habat.si
041/942-524

SERVIS LCD TV APARATOV

SHARP
KENWOOD
TELEFUNKEN
● BLAUPUNKT
FINLUX JVC
TOSHIBA
HITACHI

AVS AUDIO
VIDEO
SERVIS

SERVISNI PARTNER ZA SLOVENIJO

Telefon: 01 729 13 03
Telefon: 01 729 13 04
E-pošta: avs.menges@siol.net
Internet: www.sharp-servis.si
Hribarjeva ulica 38, 1234 MENGEŠ
Delovni čas: od 9.-12. in od 15.-18. ure

**AVTOSERVIS
GREGORC** | Steletova ulica 2, Mengeš
041 776 900 | 01 723 72 89

NOVA AVTOPRALNICA

pranje z mehкими penastimi in polirnimi krtačami
pon.-sob.: 8.00-17.30, ned.: 8.00-12.30

GIVOS d.o.o.

ALU OGRAJA

PVC OGRAJA

• VRTNE IN BALKONSKE OGRAJE • DVORIŠČNA VRATA

M: 040 568 000 | www.givos.si | info@givos.si
PRODAJA IZDELKOV: GIVOS d.o.o., SREDNJA VAS 73, 4208 ŠENČUR

www.lekarnaljubljana.si

Veljavnost od 10. 6. do 30. 8. 2021

ZDRAVO

uživajte
v radostih
poletja!

izbrano iz kataloga ugodnosti

UŠESNI ČEPKI SWEDSAFE GLASBA / PLAVANJE

Na voljo velikosti S (6-11 mm) za manjše sluhovode in L (7-12 mm), ki se prilegajo večini sluhovodov. 1 par

redna cena: 3,50 €

cena s Kartico zvestobe

2,80 € + 1 **POPUST: 20%**

FITOBIMBI ZANZI FAMILIJ 3+

Naravna zaščita kože za vso družino, primerno za otroke od 3. leta dalje. Brez DEET. 100 ml

redna cena: 11,48 €

cena s Kartico zvestobe

9,76 € + 2 **POPUST: 15%**

MAGNEZIJ 400 MG

NOVO

za aktivno življenje

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

100% ORGANSKO KAKAVOVO MASLO

Z dodatkom 100% organskega kokosovega olja je primeren za nego suhe in občutljive kože, po sončenju, za zaščito ustnic... 100 ml

redna cena: 10,17 €

cena s Kartico zvestobe

7,12 € + 2 **POPUST: 30%**

ALOE KREMNI GEL, ALOEVERA X2

Z izvlečkom polžje slin ter vitamini A, B, E in niacinom. 150 ml

redna cena: 14,25 €

cena s Kartico zvestobe

9,98 € + 2 **POPUST: 30%**

Za več informacij prelistajte nov **katalog ugodnosti** ali nas pokličite

na brezplačno telefonsko številko
080 71 17!

Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, specializiranih prodajalnah LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 10. 6. do 30. 8. 2021 oz. do prodaje zalog.

STROJNI TLAKI - ESTRIHI - OMETI

hitro, kvalitetno in ugodno

031 689 832 - Boštjan

TLAKI KOS d.o.o., Ljubljanska 33, Kamnik

HUBAT
25let

080 22 36

www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

PIZZERIA
Olivia
TRZIN

Ljubljanska cesta 12 d, TRZIN

18. februarja smo
praznovali 8 let od
odprtja naše picerije!

Najlepša hvala za vašo
zvestobo!

Tel.: 083 872 718

Odprto: 10-23, nedelja zaprto (kuhinja 10-22)

Odlične pice po slovenskem domačem receptu v vašem priljubljenem lokalu!

Ob predložitvi izrezanega oglasa PIZZERIA OLIVIA je cena vsake naročene pice samo 5,00 EUR. **NOVOST: družinska pica 10,00 EUR.**

AKCIJA VELJA DO 30. 9. 2021.

Brezplačno vam pripravimo vso dokumentacijo za pridobitev nepovratnih sredstev **Eko sklada**.

**NAJVEČJI SALON
OKEN IN VRAT
V SLOVENIJI.**

**Dobrodošli
v IOC Zapolje 1/3,
Logatec.**

**Kakovost in
konkurenčne
cene!**

Nagode d.o.o.,
IOC Zapolje 1/3, Logatec

m: 051 466 606, **e:** info@nagode.si
w: www.nagode.si

Vabljeni v naš razstavni salon vsak delavnik
med 7. in 16. uro, ob četrtek do 18. ure

NOVI RENAULT MEGANE CONQUEST

hibriden po naravi

Poraba pri mešanem ciklu: 4,9–6,1 l/100 km. Emisije CO₂: 111–138 g/km. Emisijsko stopnjo: EURO6DFULL. Emisija NOx: 0,0003–0,0222 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00–0,00016 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,00–1,04. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo standardu meritev WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogradni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisija onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispeva k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana.

Renault priporoča Castrol

www.renault.si

Avtohiša REAL
Avtohiša Real d.o.o., Vodovodna c. 93, Ljubljana

01 5891 310
www.avtohiša-real.si

AVTO SET – SETNIKAR
Dragomelj 26, Domžale

T: 041 648 166
www.avtoset.si